

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

نام کتاب: حدائق ترکی با جلد بر صفر (صتیق اصداد)

مؤلف: غفوری

موضوع: تاریخ

۷۴۴۸

شماره دفتر: ۲۴۱۱۵

۱۰۲۱۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

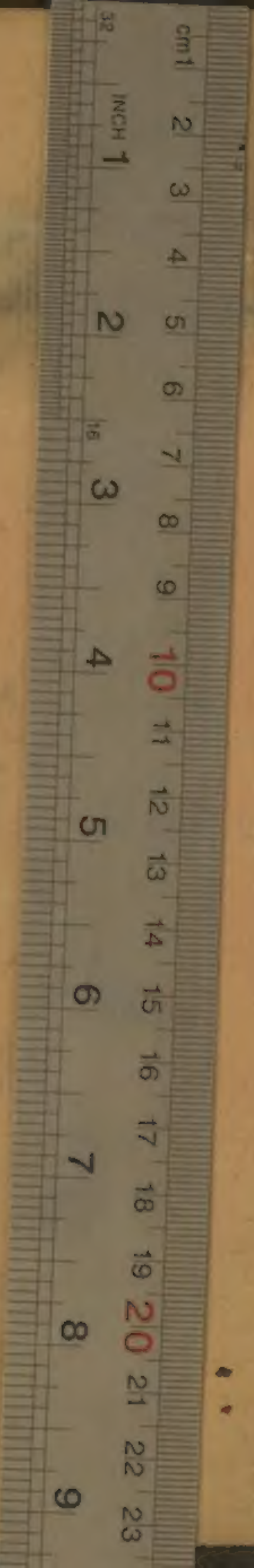
۷۲۲۸

بوكتابك
اسم شريف حدیقه
السعدان تالیف مولانا
واولانا فضول رحمة الله

۳۰۰

باب در معقده بنی شید اقل
نظاره معقده کوزم سنیاقل
الحکام عبادت بکار امیر
اوصاف چنگیز و یلوم کویاقل
حضرت ملک تعالی تقدر و نعمت منکر عظم سلطان حسن شاه کتاب
واجب الکیرم و کلام لازم التعلیم سیدان محبت بلا کشتن و باد
از اوت تعطیلن بو خطاب مستطاب سلف از امیش که
یعنی امی شاد و اصد اقتدایت قدم و هو اسن قیلندر و ای طریقی فنا
لاف استقامت اور و ب شرف امتیاز و طالب اولندر اگر چه ارقام
صحایف احقاد کوزبزه و انصهر و کفیت رسوخ صلاح و فساد کوزبزه
لایحه را ماسیره و فی معلوم اولن ایچون سیزی امتحان امیر
بر شند ابد من الحرف که اول عبارت دریا قریب عبادت ایچون

هم عقوبات اخرویدن با طهر رتبه تسلیم و توکل ایچون رتس مصایب
و نیویدن که اول عبارت دریا قریب عبادت ایچون
قطر شراب و طعمان و دیان خا و احکام شهید ایچون ارتکا مصایب
که اول عبارت دریا قریب عبادت ایچون
اخراج حسن کاتدن کیر طیفان نفس ایچون راج حادثان
که اول عبارت دریا قریب عبادت ایچون
تسلیم همانیدن که اول عبارت دریا قریب عبادت ایچون
بانج و بو شاد راقوت اولادان که ثمره شجره نوح انصهر و مراتب امتحان
پایان اوله قد نصکره پورش که
ویر صابر له الدین انفریکم اذا اصحاب جسم
بر صفت امر و
وجود خالی کبر و عاقبت الامرا کاب جوهر حشر و در بر ایند جوایه
کیرد خواسندن بو عبارت شیر نغمه ایما پسندن شفاء اولان اوله
که جمع عباد و عموم بلا شامه ربو جمیع ارباب صلاح و فساد امتحان ایچون
خضره و اخل در اما اول جمله دن سواق مصایب و ان

یکم و توب خطرب اولین و مصادره نواپس فاطره تکلیف و ریوس
انها حسن قیلند استعدا و تشریف سعادت بولند هستی بوقی
اولش طالب و رطله مصایب

تشریف بفرمایند	صبر در اول محکم که غمته
کفر ایما پس استیاد ایلر	بوجارت کتب سماوی و نقل

یعنی هر بنده قتل که محب
اوله لیاقت بولدی ای محب اوله قابل اولدی باجم کندوسی
سهام بلا و نسل نزل فاطره عیسی بنزه صداقت کلزار طینت
بلادن نشو و نابور و در حیرت طوت طعنه و اثر محبت نزل و

محنت افزای محبت ربنا	یکم بلا آتش محبت ربنا
----------------------	-----------------------

و منزه عطا بق و بوضوحه موافقه در اول که حضرت رسالت پودش که
یعنی هر بنده طایفه
یکم محبت بعبود و اختصاص بولدی محبت در در که محبت ایسر و بلا که قرار اوله
انرا رب و لا بخارید و در جاست بلا در معارج بلا موافق طینت و

بویچه شعرو بویچه محبت در اول که حضرت رسالت سوال اوله قد که
یعنی هر بنده طایفه
باید معروف و کثرت فایده موصوف پور و دیگر که الانیا یعنی هر بنده
نبوت محبتی و تشریف رسالت محبتی زیر امر ائمه محبتی و جاست
محبتی و بقره در وقت تشریف شدت محبتی و مصون سوال

اوله قد که
یعنی طریق مصابره و اندر شپه و اوله که و جاده و متابعت و اندر
آفته اقلند و کثرت اولیا و اشارت که آینه دار حقایق اینا اوله
عالم صوتده احکام نبوت اجرا اید و بر اسم شریعت ایا اید

و سوال اوله قد که
یعنی شیره تقوی و شیوه صلاحه و اولیا و شیره اوله و اندر متابعت
قیلند و بوضوحه انبیاء نام و صلی الله علیه و آله و سلم و جاست در که صوب
احماله سائر خلقدن ایستاد بولند و محاسن افعال ایلد اقران و مثال
فایده اولش

مهری شد و بیایست	عجب برقه و قرب یکم اوله واقع
------------------	------------------------------

اول وقت روزگار و تعجب
 فی الواقع عالم فساد و تباهی
 و منکر تنعم اولی محض حاصلت بر ویست حکمت تا ملک آباد و ادراک فوت
 منکر موجب تراید الم واقع اوله و احساس عدم مؤثر باعث تضییع
 نعم اولوب سرورن یاد و قیل
 پیکر کاشانه نعمت نه بلبلون
 یکم نه لطفک مظهر یومون کاک قضا
 قیل یومون الم ادراک اوله و طبع
 یکم نه تعجب مظهر روز خنده ارباب
 سرانیزان بلبلون مرآت و لا
 اولی معلوم اوله یی ثبوت بولدی که نوح احسانه ان با کما بمود و احو
 فرق انصار و زمزمه اولیا زیر اشته ایضا تعظیم آداب عبادت و مراسم
 اجرای شریعت و ارشاد است آخره بر امره که جمیع فیات شامل در محله
 جمله له آیه جلال بودنی مقرر جمله عطا و مستول جمیع فضلاء در که فصل
 اینامحمد البطلنی صلے الله علیه و آله و سلم زیر اجمیع اینانک استی اکا
 مود و عده و اصلاح جمیع طوائف مختلفه اتم تنوید اکا رجوع و احو
 مجموع اینان تبیینی فصل و لیاتی اتم و اکمل و اول حضرت بود و مناجات
 مطابق و مضمون موافق پویشش که الله یبسی مثل اوله
 و دلیل صادق بود و جواب اوله که تو این سلطه دستور در و الله خواص
 عوامه و مشهور اولان پس با لایستک هیچ بری معادل اوله و امکان

نسبت

بولم حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم که در کتب و کتب و کتب
 آمدن کور و کی بخار و اول حله و در واقع داشت که بلا و حادثه قتل
 حسین بن علی المرتضی که قد و خاندان رسالت و نبوت و دومان بود
 یککف اکا سوز اولان مصیبت حضرت رسول نسبت کمال است
 و نهایت تعجب و در حضرت امام شافعی کتاب مرآت الهی و حسین
 نقیله بن البرز ازل و استایش که واقعه که بلا و ابل قتل اولان
 نور صاحب سعادت شربت شهادت است که زمانه و سر بری بی محال
 و حضرت و سر بری بی محال ایدی مصباح القلوب و مذکور که کتب الانبیا
 بر کون انبیا سلف نقل ایدر کن دیدی ای قوم مصایب جمیع ازین و است
 اولدم و نواب مجموع طوائف اطلاع بولدم و واقعه که بلا و انصاف
 مطلع اولدم و انه نا علم صیغه مطالع قیلیم حاکم حضرت حسین
 شهید اوله قدیدی اهلک فان اعدی دیدی ای با اتحق مرکز
 اهلک فان اعدی دیدی ای کفران قتل حسین ازین
 ای پسر و قتل حسین امر عظیمه زیرا که اول حضرت مقبول است العالمین
 و بعد که شهید المصلحین و شهید الانبیا و نور و فاطمه الزهرا

و یا که حسن متباد و گزیده آل عباد چشم اول واجب الوجود و حق چون که
 کجالت و حقیکت بقدر قد شده در که نقل صیغ این تحقیق و چشم که حسین
 مظلوم که یعنی فلانکه آسمان با جبهه الله المقتل و فلانکه ارض با جبهه
 الله روح و فلانکه در حسین شیده اول شیده اوله و غی که نودن قیامت و ک
 فلانکه سوادین بر کرده و در نه بر ما کشته مجاور اولوب هر آنکه مشغول
 و شرب جودش یک ملک یا نده کلوب صبر و ک غرانه اشغال آید
 صبح اوله قد و بهر ثواب صوامع عباد و فکر نه مرا جت قیلور

حکم در کیم حبیب خلق حبیبان	ملک و انیس و جن و حشر و طیر
محل و نفس و عناصر و افلاک	عوی و سفلی و انماش و کولور
دوره لر نام حسین شیده	ایده لر آه و ناله تادم صوره
بویست ن اولین آگاه	اوله احمد شفا معذن دود
روزشده اوله نفسی ملک	نظر لطف کرد کار غفور

بود حق جل و اجبار می محمد نذر که من کجا علی الحسین و تبیا که واجب الوجود
 یعنی هر کیم حسین چون غلیظه یا بر کشته افلده و واجب اوله اکا و خون حنت
 رخ جاده علامه دن نقلد که

مقتضا بشود اگر تعلیه که گریان اولوب بعضی کشته گریان قیاس اول حقیقه
 و اکا دخی اول ثواب حاصله نام رضا بخاری بدن و ایتد که خاک کر بلا
 بر طینت پاکد ریگم اند تخم شهادت و دلکشده و نهال بصیرت و کشته
 اگر چه پاره ویده و ناکدن کی سیراب آید الله شهادت اوله
 مقتضا بشود و غرضه رضواندن اول تکلم شویسی آثار تعات مشیت باقی
 اوله اول نملک شریسی ناله است نغمه بود اولوب انظار نگران
 خاک پاک کر بلا در اول مبارک نعیم

اند تحصیل طبایع ملک آسان اولور	اسک و ملک و ملک ضایع اولور
کایم چشم چشم رخون دل سوز اولور	اسک ملک قطره سی کلر ک کلر بشت
دود ایک فخل و غرضه رضوان اولور	الله که کت تامل اسلامه رن

اصحاب ایمان بوسعادت نیرو بوعادت مقرر اولید که مراد محترم
 بتجربه مراسم قائم ایوب اطراف جو ایندن متوجه دشت کر بلا اولور
 و اول بر به شریفه بقدر بقدر محاسن و محافل تور و بکرار و قایم کر بلا طیف

شهادت افع سبقتن تازه قیلور	محمود بحسب ارکاشن غم
سینم و لکش آه دما دم	اول ایله سبزه کلر نملک

کوکله خنینه اول سالو چاک | ابا جیس مده مجالس و محافلده
تیر اولان قایق کربلا و کیفیت احوال شه فارسی تازی عبارته
پان و لیقن اشرف عرب و اکا بر جسم متع بولوب اخره اتراک که
جزه اعظم ترکیب علم و صنف اکثر نوع سبب آدم در سطر ایه صفا
کتب کی صنف مجالس خارج قلوب استغای در اک حیات صول
مردم قانور دی بوسیدن اقتضای عموم ماتم آل بان عالمه بر خاک
تعرض تیدی دست تعرضه کر پانم دده کی که ای پرورده خوان نیست
شاه کربلا فضولی بستانه لکه زبان استماعدن متع بولورده ادر
مضربدن عرب بن محمد ن مستقی اولار

تکرار ذکر واقعه شت کربلا	بقول خاصه و عامه و صفار و کجا
تیر ایدله سبب غوغا اتمام	تیر ایدله شرف و ذکر کارم

بن که بویستی اصفا قیدم و بوجه سکت محضر سعادت اوله و غیر محقق
چلم هم استطاعت قوت بضاعتدن احرار و اجتناب اتموب
انجامه توجیه مقدم اگرچه عبارت ترکیب پان قایق و شوار و برزرا اگر
الفاظ ترکیب و عباراتی ناموار در ایدور که نمت اولیا اتمانه

مساحه اوله و انجامه معا و نشت قید | ای فین سان عرب ترک غم
تیکد عربی افصح اهل عالم | ایتدک فصیحای جمعی چه دم
بن کی زبان دن انکسالت ایدکم | الی و اقت کینت حال عالم و قان

افعال سن بلورن کسندن غیری معین و منطازم بوقدر و اطراف و جویه
حاصه معاندم چوقدر همیم مکاکدن و کمال را حکدن توقع بودر که بونای
تغیرده و بولک بونیمه نده الفاظ و معانیدن جمع مصاحف
قیلا س و اصحاب حسد و از باب فساد و هجوم ایتد که بجا معین و مساحه اولان
کربلا سبب قید | حالا السه عرب و مذکور اولن بقیل و بقیف
و صرح طایفه که یتد رضی الدین ابو القاسم علی بن موسی بن جعفر بن محمد
الطاهر و کس بن کمال تحقیق و قید استقامت و بون قیل ایدوب اما استقام
ایش داغ و عجب و مشهور اولن کتاب و فقه الشهاد که حضرت الفصح الشکلی
سولانا کمال الدین با جیس و اعط متع تواریخ و تفاسیر ایدوب قیل ایدوب
و ایتدی برجه صحت تمیز بن خاک رک فنی اولدر که اصل بالینده و وصیه
آفته اقباب سائر کتبه اولان کحات غریبی ممکن اولد قیه اکا علما
قیلم و حدیقه السعاده موسوم ایدوب اولان باب و برخانده صورت کینه

انام ویرم اشاد تقایے

حضرت سولہ نشین چکے دکی جبار می مانی

سنة المثلين و فائت چسان ایدر

فاطمه الزهراء و فاطمہ الزهراء

حضرت مفتی و فاضل پان امیر

حضرت امام حسن احقر البیان ایہ

فترت امام حسین و نیز یار یک کلد و گن میان امام

سليم صفت و فخر پان ايم

حضرت امام حسین علیه السلام در كربلاء

حضرت امام حسین شیب اوله و غنی مالیه

طائفة محدثات اهل مکت کربلا و ن

باب سانس در صحراي محتم

مکمل شد لایه و دیواره هر فنیه

تأخیر الکریم و در حقیقت

_____

صفت سزای فاعقه دوار البدر می نظره و صفت

از تقد اسی آدم پنه

قسم اولیہ اولیٰ دلہم

عالمه و بلاد حکیمین او ملا آدم

مدن قضای و جرد و کلیدین خلعت خلعت کرب

اولیٰ بن علی علیہ السلام وانی هدیه

روایتی کہ ابتدا کی

مل عزرا ایام حکم آید که جمیع اجزائی یکسر عزرا

نعمانہ جمع قیلہ و بر سحابہ امر اتیدی کہ قرق کون

ابراہیم دو کوب ترپنے مشغول اولاد ہوئے

زود قوزگون دیریا یالم چشمه غمدن غم طردی

تدو کردی مستقبلی کون که موعده تمام آید بی

دوبلہ اور نیزہ صاحب صورت تخمینہ تمام ہو

تواریخ اوسبیدن مترا اولدی که طلیعت شریعت

سوم اولاً و حقیقه و آثار و زواریات علت بود

_____

آنکه چشم بر لب ترا غنچه چشمه قلیله	اند و در دوخته منزل مقرر قلیله
موتد نران نه ده ایوب بر کسبی	صحنه جانیده شش غم منور قلیله

الفه آدم وجود و کلوب آید
ساکن بشت اولدی و یوز و شجره نهیندن غیر حی جیسیم خاکت تهر فند
خست بولد قد ایس علیه الله اول حاله واقف اولوب پنا دپ
قالب و اسطمار و طار و سله بشته کردی آدم و سوره و بریدی راه
ضالت کتردی آدمک ایله مغلوب اولد و فخر سبب اولدی که خطه
افعال ستوده و مضمه خصال حیده ایدی کذب و خلاف امکان و بر موی
ایک سوزین بخش نصیحت تصور آید

اچیش اول صافی طبعیم کیم نهیر کینه	تیره مطلق تو کیم حاله و مکر و حیل و
اچیش اول صابنجا و تیکیم دم قنار	و نمک مستورین و از غریزه اختیار

روایت که شجره نهینه یوسه سین آدم و حوا تا اول آید که نکره کرد ما
چهره اخبار این و توب و افسر عزت فرق افتد از لادن و شوب و
کرامت بر طرفین شراع بولوب و صورت حاله ای که کون اولوب بستر
و تخر فالد یوسه غرته ایکن معکف زاویه حرمان له لیر خه تنه

رضوان باور ایکن افرودن نخرست قلیله سرای سرور و لری معور ایکن
عاشق در ایران اولدی اول چاره و لک شفت العوره قلوب حیا طیفین
مردنه که پناه یچون متوجه اولور لر و ای افرودن سنه ارایه روی حاله
حضرت غرته نه اکلدی که
یمنی سندن فراموشم کنده فعله نه شهنده ام

بزرگو ارج ایاسات علم	بنی کرم ایکن خوار و خاکسار آید
بدرجه ای ایکن کیم کما خالف	سرای نفس مرا عاقبت اختیار آید

حاجت برک انیرون ستر عورت اید و بفرمان قضا جریانه بشتدن
چشمه نه م آید فر آدم جو اکن ایس و توب بشتدن طرره قدم بافته
براعت یمن و یساره و با توب توقع ایددی که مشرق کرده ان شهاب
و عطا طالع اید و بطلت صرمانه انصاف ویره و اوج فانیته ن کما
عاطفت پید اولوب کلر ارایسده طراوت یوز و یچ جانیدن ادا
ایموب و یچ طرفدن اردنه در مان تمیوب نایسده قدم طرره قدم بافته
لسانه کله
توقف ایت اولد که بو کله طبع برکاشدن ابواب حمت افواج بولد

و شقاوت عادت صبیلا و خطیب کلدی که احیای بی ناله آید نه مانع
 اولد که چیریل آید ی آلهی شنی حسن ارحم اسمیل یا دایند سی نو که کردی
 رحمت بوجه کلوب و بحر خایک متلاطم اولوب بوسرشته و رطبه طراد
 بر کنار چیکه و کفر ایدنه سحاب کرکت اربان رحمت و دکنه اکلدی
 که ای حیرین غم ختم خادر که بگوین آینه تعلق اولد بر پشه مخصوص اولش
 صبریت که عرصه دنیادن ملک حقایق توبه قیلد قد و در افتادن محمود
 راجع اولد قد کینه ویر پیک پیک اولدنه اظهار کمال رحمت قیلد و مول قیام
 جمیع محبه ویر نیاه اولام

عظایه جمله حلقی امیدوار ایدر	زنی جواب که بحر دری ستی ایدر
میشه ضوی کفایله افتار ایدر	کثر الحقایقده مسطور در که ایدر

فراج اولد و خنصب بوی ایدی که متعزز عشق اولدی و عشق قضای
 دار الملزام ایدوب ملازم ارباب ملاستد که اکا و دار السلام مناسب
 اولد و اهل سلامت اختلاطیلده و تق بولر

اگر حاضره سیر ایلرین انی حاصل	ملاست ایدر عشقی بوری سلاست
کمال عشق ملاستد و حیرال آتیه	که عشق فوق ویرده اولد ملاست

و اول نعل دل با که شجره نینه صورتند و آینه کوندر روی شاد و محبت ایدی
 و اول نعلی ترستد عین ضایع ایدر و غبت ایدی که **ملاست**
 یکم که اگر اول شجره منفذ اختصاص بولسیدی و نینه منوع بولسیدی ایدم
 کثرت لذت تنعمت ناکا پر و اقلیدی و شدت اشتغال سیر ایدر و اولد
 اکا قنق بولسیدی

قیلده نظاره غافل اولدی ایدر	بر خاسته و چنگ یک عیان ایدر
یکم که خافله چنانسدن ایدر	عاشق معشوقدن جیایین و فادر
اندن غافل اولد بر جیادر	نه خوشد اولد که محبوب اولد فر
کوکلده دوست اولد اولد و دشمن	جایاسند و وفار اولد مضنون
اولد عین طلب نفیته متفرون	فرازد اولد ظاهر و طلبکار

و صاله اولد باطنه حسنه ایدر
 اگر در اوک شبت ایدر حیر اولدی قناعت قیلد شجره نینه اطرافده وار
 و مطلق اکایل اولد و محقق پل که اکت میوه سی اند و محنت و سیاه
 طغی حیرت در آدم طبعی متعنا سینه بهشی چون کورشدی اندن غبت
 کتور و ب شایه محبت که کل ویرشدی لاجرم لشکر بلا که لازمه عقد راکا

شیرین و صفت ی بر	قدش بیل و صفت ی بر
نورانی پیرای عالمه	آب و صفت ی بر

5

شد باز نه بستان   شد عانی بقتل
 شد بوی جان نیر   شد زهر قیدی
 شد زهر قیدی   شد زهر قیدی

نام بیده زدن کمان کاسه مهر بر تن وصل مسعود کمان نش
 قون شربت و دل غزل ریاح بر سر من می کشد آن
 اول مقدم بشکب سیاست تیردی که جسم لطیفی لعل آید بر کس طبع
 تیردی دایره جرس سیر سحر و سحر اول طبع سبایی را
 جامه پر خون غنای پر دانه دشت پر چمن و نیل و بزم
 قون و لب و لب
 من غمزه و دود قیاسد سبایان توکب و سیدم و نیمه
 باوذن که توکب بجای کانی و دود و دود و دود و دود
 فانی کوثر و بخت قیاسد که من و من و من و من و من
 عین بد و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 می پر و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 اجر خواندن محرم و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 چنین سبایان مجروح اید و دود و دود و دود و دود و دود
 خواب و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 ناله دغای پرت جاده و دود و دود و دود و دود و دود

نام بیده زدن کمان کاسه مهر بر تن وصل مسعود کمان نش
 قون شربت و دل غزل ریاح بر سر من می کشد آن
 اول مقدم بشکب سیاست تیردی که جسم لطیفی لعل آید بر کس طبع
 تیردی دایره جرس سیر سحر و سحر اول طبع سبایی را
 جامه پر خون غنای پر دانه دشت پر چمن و نیل و بزم
 قون و لب و لب
 من غمزه و دود قیاسد سبایان توکب و سیدم و نیمه
 باوذن که توکب بجای کانی و دود و دود و دود و دود
 فانی کوثر و بخت قیاسد که من و من و من و من و من
 عین بد و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 می پر و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 اجر خواندن محرم و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 چنین سبایان مجروح اید و دود و دود و دود و دود و دود
 خواب و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 ناله دغای پرت جاده و دود و دود و دود و دود و دود

یہ سب کچھ دیکھ کر وہ بے حد غصہ ہو گیا اور اس نے کہا:

سید محمد علی میرزا

تجدید بسبب بدو بود که دست نهادن او را جرحی است
و همیشه تمام شکست بسبب بی شکست است
اول در دست و پایت از جعفر است و از جعفر است
فقط قدیم تیری برین برتو غنی هم و بدو بدو بدو بدو
صحت جالب بسبب به نقص و درج است و نقص و نقص
و مجمع صواب محض شکست و لوروسن است حد و در حد
فیل رایتی که است در زمان یکت از حد علمه و سید غنی
نور و در حد بسبب و سید بسبب و سید بسبب و سید
وله قد و بسبب و در حد و سبب و سبب و سبب و سبب
سلسله فساد و سوسن پای حد و ان فساد و فرصت بسبب
قیدی که خاندان طره و خنده با قد و سوره بنون خلیک جلدی و قد
صالح صورت و شتم و بسبب و بسبب و بسبب و بسبب و بسبب
پس بسبب و بسبب و بسبب و بسبب و بسبب و بسبب و بسبب
ضیافت اویش کا اجابت ایتدیر ایتدیر ایتدیر ایتدیر ایتدیر
اقتش من ایتدیر ایتدیر ایتدیر ایتدیر ایتدیر ایتدیر ایتدیر

[illegible]

بقول مارک و به جابت بود
 با حق سنان بن درمیان
 شرف و استبانی و اول
 آن بر سر تو رسیده بود
 در خاکش ششمی در
 شدت حق موسی صلی الله علیه و آله
 در بر سیم میل عوفه و مال این که حکم کرده است
 که فواید حق با آن یکبار نمایی که خوشی و بخت
 غنای حق کلامی که حق معمولی غنای حق
 آیت می یابد که معلوم می شود که افضل
 زیاده و کمبودی که در این است که حق
 خوب کلامی که گفت و دادین یا کمبودی که در این است
 آیت می خد که گفت و دادین یا کمبودی که در این است
 که با او شیشه و بر سر سیم اول و تو مستحق آن تمام بود
 که با آن اوله و نه کلامی که ای بر سیم معلوم کرد و این
 مالک ثوابی او غلبه قرآن آیه و کلام ثوابی که با او
 می آید به غنای و ای باب در است که شیب کرد و چون حق
 در حق او حق و جانات ما نورانی الوقع من سببه حق سبب

که با حق سیم میل عوفه و مال این که حکم کرده است
 که فواید حق با آن یکبار نمایی که خوشی و بخت
 غنای حق کلامی که حق معمولی غنای حق
 آیت می یابد که معلوم می شود که افضل
 زیاده و کمبودی که در این است که حق
 خوب کلامی که گفت و دادین یا کمبودی که در این است
 آیت می خد که گفت و دادین یا کمبودی که در این است
 که با او شیشه و بر سر سیم اول و تو مستحق آن تمام بود
 که با آن اوله و نه کلامی که ای بر سیم معلوم کرد و این
 مالک ثوابی او غلبه قرآن آیه و کلام ثوابی که با او
 می آید به غنای و ای باب در است که شیب کرد و چون حق
 در حق او حق و جانات ما نورانی الوقع من سببه حق سبب

و من بعد از شربت یعقوب بی او که فرستاد و من بعد از آن
 او را بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 که هر چه بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید

و من بعد از شربت یعقوب بی او که فرستاد و من بعد از آن
 او را بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 که هر چه بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید

و من بعد از شربت یعقوب بی او که فرستاد و من بعد از آن
 او را بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 که هر چه بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید

و من بعد از شربت یعقوب بی او که فرستاد و من بعد از آن
 او را بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 که هر چه بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید

و من بعد از شربت یعقوب بی او که فرستاد و من بعد از آن
 او را بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 که هر چه بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید

بهمی دهنده ویریدی می باشد
یکمی ویریدی گرد می بیند
یک کمی کرا. در دلب و عا کشند
بهمی باشد و مقامی در
یون و دفع ویریدی خور
ویریدی زینت جبهه یی

[illegible]

کان یک سمنه فیدیدو
 وین یقیدیرمیداس
 فی ندریدرین تیت
 منوریل دی اول ترید چاک
 امانسور نصف راه قمر حاکم
 وین در سنی سمنه مجتبی سنی
 برتوب و چاک ازین دروغ شک
 روایت که یوسف عزیزین قلع
 یسار بر یوسف شستن پوشانده
 وین یکه مجتبی سنی
 قمر حاکم یوسف شستن پوشانده
 بر آتدیه سوز و دمه باک
 حوتی حیران امین مذکوری که
 موپسنن قیاریت که نه چهره
 یوسف و مرثیه نجات ویرجری
 یوسف و مرثیه نجات ویرجری

[illegible]

[illegible][illegible]

نه. عمنه و بن بر سیدم عبد یکتا گری می نیت
 یقوت ب ت پند شکب ی بر م ت د. خست ب د ی ب ی ک س
 مرد شمشین پند دید و دن موقیدی شمشین پند
 نقد که حضرت مامری ای برین
 که واقعه کرد و اسکار و میت گریان می ای بس سانه بر ی
 کشت بکاید که ام یکتا خبر ای یکتا اول حضرت مورو کی ای عز
 نی نقد و دوات بر او خاندان خبر و شمشین
 جو م که قید شمشین و بن کوه جمعی بر قید بر کوه
 پند بوع ای مضمون حضرت یعقوب مرسل مضمون
 دن کی او علی و اوس بری باب الدقه و غایک شمشین
 با حاصل کین است رندی که نقد سو و دیر و سن سنج
 سرنگ ملک کو قیدی بن که وال بر کوه و دایم غایقه
 و انوار بند اق ارم حضور و شهادت بولد بلرونی ارم
 بقاء م حبت قید مکرر قید مضمون
 م حاتم بلس و لیس مضمون ای موی حبت پریشانی

و بن بر سیدم عبد یکتا گری می نیت
 یقوت ب ت پند شکب ی بر م ت د. خست ب د ی ب ی ک س
 مرد شمشین پند دید و دن موقیدی شمشین پند
 نقد که حضرت مامری ای برین
 که واقعه کرد و اسکار و میت گریان می ای بس سانه بر ی
 کشت بکاید که ام یکتا خبر ای یکتا اول حضرت مورو کی ای عز
 نی نقد و دوات بر او خاندان خبر و شمشین
 جو م که قید شمشین و بن کوه جمعی بر قید بر کوه
 پند بوع ای مضمون حضرت یعقوب مرسل مضمون
 دن کی او علی و اوس بری باب الدقه و غایک شمشین
 با حاصل کین است رندی که نقد سو و دیر و سن سنج
 سرنگ ملک کو قیدی بن که وال بر کوه و دایم غایقه
 و انوار بند اق ارم حضور و شهادت بولد بلرونی ارم
 بقاء م حبت قید مکرر قید مضمون
 م حاتم بلس و لیس مضمون ای موی حبت پریشانی

بن و خدای بر جهان و در دو بعد و صفت و پند و بخت
اوله ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
نافته و شوبه در اینک تم که دایره ای که تیری می خد
و اینک اوله ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
ایته ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
پیش و پخته ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
دو و دین خوشه و پخته ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
با قافله و پخته ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
بو که در تی آینه و در کاد که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
کوشتن و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
ما که یوسف بنده و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
کرده و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
ایته که یوسف و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
پرو و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
و باش و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری

بن و خدای بر جهان و در دو بعد و صفت و پند و بخت
اوله ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
نافته و شوبه در اینک تم که دایره ای که تیری می خد
و اینک اوله ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
ایته ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
پیش و پخته ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
دو و دین خوشه و پخته ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
با قافله و پخته ای که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
بو که در تی آینه و در کاد که تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
کوشتن و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
ما که یوسف بنده و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
کرده و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
ایته که یوسف و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
پرو و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری
و باش و تیری می خد و بسبب بلایه نه پیری غم و تیری

بر روی بینه و زنده
 ای یوسف بنده زنده من که چو کسب برده معاند و مضام
 فکره لعل آید و دلبسته بود پس به چنین دلمه و قطره آب شش
 همدرد و حسن آمد و در شمع و دلبسته بود و در دست
 یوسف زنی که کشته و در بزم ترصد که کشته و حسن
 قید حسن و کشته شد و تنگش دیدم که زنی محله حشمت
 و شکست ملائکه در هر دو بویه و دایره که یوسف زنی بریده و
 ساخته بود جاری و دلدی که زنده
 بر سبیل تیدی یوسف بنده و خوب و دیر

یوسف بویاری
 شکوه و دلمه و خوب و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 کشته و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی

بر روی بینه و زنده
 ای یوسف بنده زنده من که چو کسب برده معاند و مضام
 فکره لعل آید و دلبسته بود پس به چنین دلمه و قطره آب شش
 همدرد و حسن آمد و در شمع و دلبسته بود و در دست
 یوسف زنی که کشته و در بزم ترصد که کشته و حسن
 قید حسن و کشته شد و تنگش دیدم که زنی محله حشمت
 و شکست ملائکه در هر دو بویه و دایره که یوسف زنی بریده و
 ساخته بود جاری و دلدی که زنده

بر سبیل تیدی یوسف بنده و خوب و دیر
 شکوه و دلمه و خوب و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 کشته و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی
 دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی بریده و دلدی که زنی

مولا له به بر خال مسا. م خول جگر کرد و نایاب و لایق
 مقامی است از خزان ایستیم نمرود و زنده اندای مسیری و یار
 و بپایان رسیدن و نایاب و نایاب و نایاب و نایاب و نایاب
 که سبب است به نایاب و نایاب و نایاب و نایاب و نایاب
 قدر تو قدر و یوسف استی ای عجب بی یوسف و یوسف
 با دیده غمت که قرار از نایاب و نایاب و نایاب و نایاب
 طایفه غیب و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 است اعرابی تو به قول یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 یا قوتی اوب جاست خانه روان و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 سرکش سبب و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 چون دمی و دمی و دمی و دمی و دمی و دمی و دمی و دمی
 افسانه عربی لغایه یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 سلام و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 سلام و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 جگر و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف

مولا له به بر خال مسا. م خول جگر کرد و نایاب و لایق
 مقامی است از خزان ایستیم نمرود و زنده اندای مسیری و یار
 و بپایان رسیدن و نایاب و نایاب و نایاب و نایاب و نایاب
 که سبب است به نایاب و نایاب و نایاب و نایاب و نایاب
 قدر تو قدر و یوسف استی ای عجب بی یوسف و یوسف
 با دیده غمت که قرار از نایاب و نایاب و نایاب و نایاب
 طایفه غیب و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 است اعرابی تو به قول یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 یا قوتی اوب جاست خانه روان و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 سرکش سبب و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 چون دمی و دمی و دمی و دمی و دمی و دمی و دمی و دمی
 افسانه عربی لغایه یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 سلام و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 سلام و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 جگر و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف

و شب یغیور اسب چاه ایته کن شیب کردی کنجی قیوم
 توحش لولوت شست کردی و مندره اگر قیوم قد و فیه سون
 عافیت الی تیه و کنه زنی تحمل که خون و قیوم بر بر تیه و شرب
 شهادت ایوب کنه و شاق له قد و مندره الی تیه و قیوم
 درو که بن شست و در کیشیا مخرج و انباشته غنای
 آتش خراف بود و او بود دنیای پاک کله و پاک کله
 و ایته که حیدر و مخرج و اقا و فیه و شاق و یوب و شاق
 ایته که یارب زار و شاق و شاق و دنیای
 الی پت شازاد و کن پیکان و یوب و فیه و فیه و فیه و فیه
 طه انت که پیکان یک یوب و بر طرف و فیه و فیه و فیه
 خون جگر بر لایه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه
 صدی فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه
 فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه
 و الی فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه
 فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه

افند

و شب یغیور اسب چاه ایته کن شیب کردی کنجی قیوم
 توحش لولوت شست کردی و مندره اگر قیوم قد و فیه سون
 عافیت الی تیه و کنه زنی تحمل که خون و قیوم بر بر تیه و شرب
 شهادت ایوب کنه و شاق له قد و مندره الی تیه و قیوم
 درو که بن شست و در کیشیا مخرج و انباشته غنای
 آتش خراف بود و او بود دنیای پاک کله و پاک کله
 و ایته که حیدر و مخرج و اقا و فیه و شاق و یوب و شاق
 ایته که یارب زار و شاق و شاق و دنیای
 الی پت شازاد و کن پیکان و یوب و فیه و فیه و فیه و فیه
 طه انت که پیکان یک یوب و بر طرف و فیه و فیه و فیه
 خون جگر بر لایه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه
 صدی فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه
 فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه
 و الی فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه
 فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه

حادثه که استحقاق که سبب تجوز قیوب مجرب است
 رسول و خیریتش کن و قوش و سعادت که شاداه قوم
 اعراض مریوب و شرف قاضی است این خیریت است در هر موقتی
 در وقت قیوم و یای بلای صواب و سرشته نیاید این و ربانی

عقل الله الواسع و ذکر است باقی قیل و

قصه فی عصری که قیدین با پیش کوشیه بر بلایه چرخ هم قیل و	ایستاد می شرب فی مجرب و مخدوق و اولاده و در
بسیار یارینک و باد و	

و عمارت کتب بری یوب جستن که ویر

در بک مخزن جوهر شتیاق خون و در تشر و حقیقه و

میشه و شکسته است و یکین و تشر و در سعاد
 هر که یک غنی غنی و در عالم و در ان قصه کمال

مخلص بود	بود در محله بدو حال
بر پهلوان غنی و قدر علی کمال	گرچه حوال مختلف حوق اول
بر در اصل حقیق احوال	و ایته را یوب صبور زبان

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

[illegible][illegible]

دیدم شرف قیام و انبساطی می فرمودند که هر چه شرف داشت
 بجز نور و نازک بود که آن را در آن روز و آن وقت از سر شرف
 مراجعت رکع مشغول اول پذیرفته و در وقت اندک دفعی بود که در این
 پنج سوره که قائله قدم به دست و در میان بندگی خدمت رسول
 شعبه پنج سوره سوره بسم الله الرحمن الرحیم و سوره الفاتحه و سوره
 شرف و در سوره الفاتحه و سوره الفاتحه

حی حسنه غایب علی کلورین	بما الا فانی سیر الخلق فی العلم
نور یکدن نور دیده و خوشی	خاک یکدن نریضه و نریضه

و فیما بین این طراح و این عین ایوب شیتان شرح فی سوره مدان
 یوروی خدمت رسول تیری و سوره مراجعت قبول فاطمه
 حیوتم لست یوروی و آنی در حضور که کتور اول سوره الفاتحه
 فاطمه سینه دایه نجات یوروی خدمت فاطمه سینه دایه
 فاطمه فیروز اول سوره سینه که خدمت رسول استقبال
 فاطمه فیروز و یوروی خدمت فاطمه فیروز قیامت ایته می می می می
 و عورتی که در حق سوره خدمت رسول تیری ای سوره و آن

در این می تو تو بود که سوره سوره و در این سوره و در این
 خدمت رسول تیری فیروز و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره

و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره

و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره

و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره

و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره

و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره
 و در این سوره و در این سوره و در این سوره و در این سوره

همیشه به بیت برده شد و در قیام و خواب و بیداری
و اصحاب معارف معلوم اولمشده و ممواره و من فرستاده شده و در
نهی و احوام قالات و اولوالایضا و نوی القیاد و استند وضع شده
و که جانش ترکیده مستلزم معافه عدم و صله جمع و در روح

فی جنات معزوزہ

نمیشد که بعد چنان
 پس دانی و مهربانی
 که بود وجود حق و قیل
 غفیر یا غفور و کس
 سوزد چو کمانه و قدر او
 صورت نیست در مستی

همو با این شرط است و بهر دوستان میبایست متعذر گردید
بنا بر کس خوبت بیشتر کتابه و این بنای عام بشم کل محفوظ
میومد و خمر طینت بنی آدم غیر طینت مایه کل مزوق میو تر شمر

مع قیام و ملک تبار
 ویران چو بنسنگ شیخ بود
 من عادت جو داشت که درون
 را از ملک من و ملک

وفاقا من و یوسفانی ملک قندل
 جو من و باب که چو
 پید که بجای بر طریقه پند
 یک روزه یک جو مراب

نه که تحت رکعتی در وقت نماز اعلایه تیه که وسیل قناده
 در یوبی بین دله می باشد که راه در فقه رکعت است
 درجه کمال حاصل آیه که دایره کعبه است باز در صورت تغییر و کمال
 در صورت کمال است که در کمال
 در وقت نماز اعلایه تیه که وسیل قناده
 در یوبی بین دله می باشد که راه در فقه رکعت است

از آن روز که در	روز دهم است و غلام
اصالتی که در	سی و یکم است و

حق یونان و کل ما امید به دل حیات که امی دو گن نماز است
خیزد هر دو باشد و دوستانه شود مقصد ناسید به نال تو
هر دو دوز که میو که تو هست اتصال حق خطی فعاله ناله
و دوزیم نفی ضرر افکار که ناله مان بولر

پستیزد عیب نسو می	نیاید کجای کجای
جفاک عیب می	دو عالم قرار می
نشد حسد و قی و قیصر	دو تک و دو هم بدانی
سماست عیبی را که	نمود چه عادت کجاست

بناست که که در دنیا بخت است و قوی و ضعیف عالم و جلال و جلال
و عقل و دست و مشی و افتخار و پندار و ملک و مدد و است و متا و به
چو بخت عالم صورت و طوار مختلفه و اوضاع متو و اید سلوک
اید و بخت کام انقضا می عمر که بخت تادی و تو بخت شربت
بخت است و بخت مقرر در واقعا و اقمار و ایت که کرک
که غفلت ظهور و یوسف و حضرت بول و نمر و اور که تسلط
معت در و کل ای ملک و دنیا و مغرور و

می و قدن است و سر و اول	اگر کار و ام ملاسین صاف
اسیر دم زده اسیر صاف	اربابی چرخ و رکا
و پند حسد و قتل و زنجار	سستی و فز و رقا
باشک مهر و رشته و اید	اگر بوی که کاه و سست کرک

ز غل و غل می و غل و غل	و غل و غل و غل و غل
و غل و غل و غل و غل	و غل و غل و غل و غل

و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل
و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل
و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل
و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل و غل

و غل و غل و غل و غل	و غل و غل و غل و غل
و غل و غل و غل و غل	و غل و غل و غل و غل
و غل و غل و غل و غل	و غل و غل و غل و غل
و غل و غل و غل و غل	و غل و غل و غل و غل

شربت سول و ایت مخصوصه استیم بحال و در
 بر جای ایت مخصوصه ساسل بحال قبول محقق پس
 جنان خدای منسج قزای غره توج ایت کرک و دار قادن ملک
 جای ملک کرک در اقل شرف ساسل میان کلام بر می
 ولدی و مقصود سعادت ظریفه در اقل شرف ساسل
 بحال ولدی پس کابر و اشراف صحابه جمع اید و پور دی که ای
 مباح و انصار بنده بکون ضروریات امور و یکنوز تحقیق اید
 فرصت کتاب فوت ولدی که در عهد غارت قریب اوله
 غارت تمام اوله و دخی پور دی ای قوم عرض قیامت در
 قرآنیه و قاضی و جبر

کوا میرا اگر اول کونه و نزد سوال اوله که محمد نبی ملک ایدی
 جو کونه در خانه انفا قله اید و در سوس رسد و ای
 و انای نصیب سماع یتدک شهادت ویر و در بس شرف
 انشت سبانه تم شکاف جابت آسمانه قله در بایته می
 بعضی شهادت ویر و کج بود ای من مراجعت قیل و نه

طریقه غیر جسم اید و وقت تشریف و جماعه و ای غایت
 صحابه توج اولوب پور دی که سب و نین
 یعنی مونس و اید و غایت در حق خدا و بکل آن قله
 نیز در جسم با سوال در بس خدمت مراقبت است و در
 یعنی هر یک که بن و ماسی ویر معنی
 سولای در
 یعنی آنی خدی و اوست
 عد و تیل
 یعنی انو و دست و نذر
 دوستی ایت
 وانی خوار و دانی خوار
 و کافرت ویر و نه نصرت ویر
 و متعاین الی حق قنده اولور پس
 و تیر که فاروق خدمت مراقبت اید و اوب تینه طایفه

<p> نشان دولت مضمون ال من هدایت اسد اوله قیل کم و کلمات حکمت اشنا پسند ایدی ای قوم می عارف غایت </p>	<p> طایفه ای بیتی طبع و توان چکیده شیره نادر می </p>
--	---

باقوان در اوست چایشت می آن سه مرتبه است نام او بر می
 قصاص نیز حضرت رسول بر می
 بود و قصاصی خور بر قیوب دنیا و حبس یک یو بر می
 او تا زیاده و کفیه رکعتی بر او بر می داشت تا زیاده
 رسول آید و اول زیاده فاطمه است نه اندر کتو رسول سلمان فاطمه
 بر نه متوجه او لوب جرم نه تید که دایه می السلام حکیم یا الهی
 سکنت و این آیه و بای خرمی می می سکنت و این آیه
 آیه می فاطمه حضرت رسول سر فاطمه می می سکنت و این آیه
 تا زیاده و این سکنت سکنت و صورت حوش آیه که دایه
 آیه می حضرت رسول بر می نه مقدمه است تا زیاده و نه سکنت
 حسن و حسنی عافیه و بایه می ای جگر کوش را جگر کوش و حق توبه
 اولش و حسن عدالتی دایه سکنت فاطمه ای که کد و انک عوضه تا زیاده
 قبول ای که سکنت حسن و حسنی تا زیاده لوب مسجد و کدیه و انک
 خرمش و ولاد افلا که چتوب بر می بر طرفه انک عکاشیه الحاح عفو
 ای که ردی که بر تا زیاده عوض یک تا زیاده و حضرت رسول توفیق

از چیه ایمن از و بیکه حضرت رسول بر می قصاص جان توفیق
 و نه قد و بر تا زیاده و بر تقصیر سبب کف عکاشیه می رسول
 من و بر سکنت بر بر حضرت فاطمه پسران خرمی و این و ان
 حضرت رسول در اوست می کف ایمن و بر توب کتان خرمیه
 باق و سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت
 عکاشیه که حضرت رسول کف با کد و نه توبه نظر فاطمه می می مال
 هر مبار که روز و توب تا زیاده اندن صاله می می بر می رسول آید
 نوم بر بای خرمی و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت
 فاطمه اطهار ایدم و بر می اول که سکنت و نه سکنت
 فاطمه سکنت بر مبار که روز و سوم و انک و نه سکنت و نه سکنت
 بوقیه و فکده حضرت رسول منبر و انک توب و انک کلوب و نه سکنت
 تا زیاده و انک سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت
 فاطمه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت
 متوجه اولی سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت
 سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت و نه سکنت

تذکرہ ایوب ایتھمی صاحب المد پروردگار عالم ارسال سلام آید و
سعی جوت و حیات برسد و نعمات و کرامت بقای حیات ب

جہاد قائم و سوان گزشتہ غف اسک ہونید و سوان

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت مولانا ابوالفضل بن محمد بن علی بن ابی طالب

حسن التعداد و در توفیق و نسیب

۵۰ قریب تاویس بر جیب
۵۱ تا ۵۵ تاویس بر جیب

روایتی کہ خود نموده و چون که در وقت سحر خواب را میبرد

دور دنیایان مشا رتبه و قد و بر سر دستان است

و قبله عالمنا سر کله ی نه اقله ی الصلوة و ما رسول الله حضرت

ایده و بوردی که حق است کما حق در فوفا این وقت دفع است

الفضل به رسول الله حضرت جواب وردی که از دست کاثره

معادته و در حال بروز غیبت به بنی‌النصاریه با ارسال در حضرت

پیشہ کی خواہش و ترقی کی دلیل ہو رہا ہو کہ کرنا چاہتا ہو

موجود اولوب نیمی خورده و نیمی قند و شکر.

در بنا که اصل این اصطلاح، جماعت ترک ترک جماعت قیله و سار

میں سنت خط سلسلہ و قاریہ اولہ شیخ

وہ کہنا پیش ہے کہ ہر ایک کی

و در شهری فلک و از هر صوره و رنگ
گویم که او هفتان سیستان و به

و شاد و جا قند و صفت رسوب در دهان تو. بار که ابوکار صد

است فلبس ما عت مقید الیه رحمت او کز سب فرمای

خوب و بدی است محبوب را با بد دوستی است حق بدست

نه و روستا که در فاصله است از کوه که در آن مقدمه است و قلعه و

شماره ۱۰۰

فناکاری و حصار یک تنه قتل که از نوای که صدای

فمن ان جفرت رسا فخذوا اوقية فوطوا بها السد

[illegible]

طرح: هر چه در این کتاب است که از انوشیروان

که به حال چو حق نور است همیشه سلوک مدد می رسد
عابد و دلس خواستاری و فای همانست خواند - عجب قدر و وقت

مردمان سه و شصت و نه ساله این مملکت است که چون در
 ویرانه ها و در چاه ها افتاده اند و با همه دینی مانند این
 نبی عالم را و نه در این مملکت خاندان قدرت است که
 و نه در این مملکت یوسفی مشیخانه و نه در این مملکت
 علی بن قیس و نه در این مملکت و نه در این مملکت
 و نه در این مملکت و نه در این مملکت و نه در این مملکت

تقدیر اندی و پیش ازین که بظهور سید محمد در آن زمان
 که بر کون حضرت رسول خدا شده ایم بشره بسیار کند و آثار وی ظاهر
 اولوب بخیال اوله قد پورده کی ای پس جبریل کلوب بکار پیام بوی
 مدی شرف معنوی و انصاف
 جمعیت بنی فخری اثر شرفی متقنا سبزه ضایده قرمش جمع ایته که
 اول حضرت خلیفه طبع اول اقلوب ایتدی ای قوم امر واجب الوجود
 حکم نمانده محمود جاری اولدی که فاطمه زهرا بی بی علی مرتضی علیه السلام
 سرگشته اند و پس از آنکه از این عالم جدا شد و بابت بی بی زهرا
 کاویروم دورت یزد شعال نقره خالصه لاجل قبول ایتدی که بی بی
 رسول مرتضی علیه السلام در بر روایت و خدی اوله که حضرت ای
 قلوب پورده کی که

و کتاب شریف خوارزمیه و نه و در بر
 حضرت سید محمد و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا
 ایتدی رسول مرتضی علیه السلام و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا
 و بی بی فاطمه و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا

نه و بسج اوله و جو و طمان مجمع نه و تب قد پورده و بی بی زهرا
 بی بی فاطمه و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا
 قلوب زبانی فصیح و خطبه طالع و بی بی فاطمه

و بی بی فاطمه و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا

فخر حق تعالی بقد با نیکو و بیکو اولوب کتاب بی بی فاطمه و بی بی زهرا
 بی بی فاطمه و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا
 بر حیره و تحریر ایدوب حازن بهشت تسلیم ایتدم و هم تقدیر انجام
 اوله قد و بی بی فاطمه و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا
 و بی بی فاطمه و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا
 و بی بی فاطمه و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا
 و بی بی فاطمه و بی بی زهرا و بی بی فاطمه و بی بی زهرا

[illegible][illegible]

ناول نمود و چون در کمال رانی بود و در کمال
 در رختش و در کوشش و در کوشش و در کوشش
 به آب فروخت و کفش را در کفش و در کفش
 اید و طعام اید و کمر و قدر اسما اید و ای عزیز و الله که بزرگ
 نه و زنی و اسیر طعام تا دل اید و ای عزیز و الله که بزرگ
 به در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 که در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 اید و ای عزیز و کمال و در کمال و در کمال
 قیلک شان و در کمال و در کمال و در کمال
 بر زمانه و در کمال و در کمال و در کمال
 به در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 نفس و کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 ستم و در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 ستم و در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 تن و در کمال و در کمال و در کمال و در کمال

ناول نمود و چون در کمال رانی بود و در کمال
 در رختش و در کوشش و در کوشش و در کوشش
 به آب فروخت و کفش را در کفش و در کفش
 اید و طعام اید و کمر و قدر اسما اید و ای عزیز و الله که بزرگ
 نه و زنی و اسیر طعام تا دل اید و ای عزیز و الله که بزرگ
 به در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 که در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 اید و ای عزیز و کمال و در کمال و در کمال
 قیلک شان و در کمال و در کمال و در کمال
 بر زمانه و در کمال و در کمال و در کمال
 به در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 نفس و کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 ستم و در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 ستم و در کمال و در کمال و در کمال و در کمال
 تن و در کمال و در کمال و در کمال و در کمال

ساقی زمانه و در کمال و در کمال	دل و در کمال و در کمال و در کمال
دین و در کمال و در کمال و در کمال	در کمال و در کمال و در کمال و در کمال

غش در صورت فانی مست | انجم بران راه سکون است
 حال استی بسکون | تن قد بوشمونه کویا در بونفا | حبیب
 که بون یافت و کتاب صایب محبت | سبب رحمت و
 سغای عذاب و در او در حب و دقت | این و آن کسبت
 قبل از بوشمونه اختیار | ساکت طریق محبت و در
 شیخ و باب کشاف که بر عالم و حدت قیله نمستی حد
 قدم پلشد و کافه حکاک بال | بسته لال ایده حنیف امکانه ان
 او که معرفت و جود و زاننده | امر حقایق و جود می دوست
 بهال تبار امتثال اول | صفا بخش آینه حال اول
 کل ذکر کس و کلشن اقصا | دل جا که روین اشکها
 فی الواقع خزانة حکمت و چمتدن نفع | فوالصورت احتمال اول
 خوش با کاد و کس که غایت مستور زادی
 آنی که در کج کعب | خیمه محمد منسج بر کعبه
 آنی که در خیمه حق | خیمه محمد منسج بر کعبه
 حق شات متین | بهر بوشمونه و حق مستعدی تبه

دوستی که در کج کعب | خیمه محمد منسج بر کعبه
 و بخت محراب | در بخت و دوست و بخت و دوست
 مهر و دل | او که در کج کعب و دوست و دوست
 مرتبه بدی | بدیست محمد منسج بر کعبه و دوست
 محبت بدی | صبح و این بخت و دوست و دوست
 و بخت شاد | بود و دوست که در کج کعب و دوست
 ایده انی | عشرون مناب و فضایل ان و زیاده و ده که امداد و عمارت
 کلامی و بینه کور | در راه محمد منسج بر کعبه
 به یک می | بهر منسج بر کعبه و مناب منسج بر کعبه
 بزمینش | لادت شیرینی عام الفیله و توزیل کچه که در کعبه
 حجت کین | و این جمعه و فی واقع اولش و شیخ منسج
 حق که در بزمینش | میر و نام بری به معنی و در کعبه که انند
 کعبه | صفا بخش آینه حال اول
 بر کعبه | خیمه محمد منسج بر کعبه
 عبادت و کعبه | غایت حال و کعبه و غایت و غایت

فخر به حبیب تو من خیر من از خود خشن رو بنام باد
 آنی که در مکتب کس نیست نه از کج خلقی بی گناه
 شرف او من تقی کس و در مکتب عای فی ای حرم بود
 به یک که شرف این که در شرف کسان بود می بود
 مغرور کن که بی آن چنگ نام و ای بدین تقی کس
 دوست ز این نه بود بی میر و بود کس در حقین شهادت
 یغیب خون کس که در این که در این که در این که
 چنگ کس که در این که در این که در این که در این که
 به و به این که در این که در این که در این که در این که
 قیده بی بی ای بود که در این که در این که در این که
 نیر و سی و لوب بری عید آمد عید که در این که در این که
 اول و بری به کس بود که در این که در این که در این که
 ولایت و بی و لوب به کس که در این که در این که در این که
 لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری
 خنای به لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری

من و دو به کس که در این که در این که در این که در این که
 کس که در این که در این که در این که در این که در این که
 یغیب کس که در این که در این که در این که در این که
 شرف او من تقی کس و در مکتب عای فی ای حرم بود
 به یک که شرف این که در شرف کسان بود می بود
 مغرور کن که بی آن چنگ نام و ای بدین تقی کس
 دوست ز این نه بود بی میر و بود کس در حقین شهادت
 یغیب خون کس که در این که در این که در این که در این که
 چنگ کس که در این که در این که در این که در این که
 به و به این که در این که در این که در این که در این که
 قیده بی بی ای بود که در این که در این که در این که
 نیر و سی و لوب بری عید آمد عید که در این که در این که
 اول و بری به کس بود که در این که در این که در این که
 ولایت و بی و لوب به کس که در این که در این که در این که
 لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری
 خنای به لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری و لوب و بری

کما مکن اوله اعظم برکوار حکمت حق پرست برک ذریعین کند صلبه
 بود و ایوب بنم ذریعین بودک صلبه و مقرر ایوب قیامت و کنگر
 برک لب و س نام تره ی حیدر حیدر نقل برک لب و س
 ایتیه در که افراط محبت بر تقیای سبب در سلطان ایتیه حضرت مصطفی
 ایشتم که پور شدی که هر یک علی سید و هر یک علی سید و هر یک
 یوسف و حق تعالی آن کجوانی ایوب که بر لب محبت فیل حیدر و خاند
 طهارت بقدر و عدوت نقل کاکر کاکر و سلفی سلفی و سلفی

دفعه یکم در وصف ایوب	ایوب بنم ذریعین
کجوانی بر لب محبت	حیدر حیدر و سلفی
کجوانی بر لب محبت	دفعه یکم در وصف
ایوب بنم ذریعین	ایوب بنم ذریعین

تو بر شنبه و دوازدهم استودی است و ایوب بنم ذریعین
 پاک عقدا و بر لب محبت و ایوب بنم ذریعین
 قیامت قیام و شنبه می سبب نقل و ایوب بنم ذریعین
 نصب بر لب محبت و ایوب بنم ذریعین

بر لب محبت و ایوب بنم ذریعین
 قیامت قیام و شنبه می سبب نقل و ایوب بنم ذریعین
 نصب بر لب محبت و ایوب بنم ذریعین
 قیامت قیام و شنبه می سبب نقل و ایوب بنم ذریعین
 نصب بر لب محبت و ایوب بنم ذریعین
 قیامت قیام و شنبه می سبب نقل و ایوب بنم ذریعین
 نصب بر لب محبت و ایوب بنم ذریعین
 قیامت قیام و شنبه می سبب نقل و ایوب بنم ذریعین
 نصب بر لب محبت و ایوب بنم ذریعین

فتح و حقیق علامه آیت الله العظمی
 و این شوی به نسبه و صو که بر سیم شایه و نوی مراد و این
 سر و خلقی به یاد حق و یه و یک و میر و پتیب و نصایه و نشانی
 بر کون منبر ایاغده خواب بکا فله ایه و با اقمه که دم که حضرت
 و سولک مرقد مبارکی شوق و لب کافه کون بر پا سید بر کیمه مقبول
 آیت الله العظمی و سید بر یومک علی بن محمد و تیرن و تیرن و تیرن
 اما نه چاره حکم حاکم مطاعه و دیدی ای عباد شاه بقیل که اکا
 قدر آیتی شمس است که نه و پ و و لب نظر آیت الله العظمی و
 و شوب ملک اولدی و سر جامه بنفشه و شوب و شوب
 ساقی و دران بر زمره ملک علی
 همه چکر که نه اخلاص و سلاسل
 پروردی که یارین آیتی بکسیر ویریم که که چه و بهار که زور
 و سر درخشان و ناصیه پاکه نشان که به و سر
 عیان و لاجباح اوله قدر آیتی مرتضاه ویردی و بود و حق بر و آیت
 که چون محامه و یقین حضرت رسول علی بن ابی طالب علیه السلام

[illegible]

در باب اولی فی مباحثه و تامل بر این شود که در هر روز
 بت عیش فاطمه و نعلینش که شب فاطمه عرض ابا حکم
 آید و کراستماع آید مباح اوله که در تحریط بیت حضرت رسول
 جان بخت آید که در بی دستگیرید و بی پوئی در این عالم است
 خازن که سعادت تقضیل و یزداد و یزدیر و یزیک خلقند و فضل
 آید و بی بودنی شود و بسبب سطر و کینه است بخت و بخت
 گفت آب و قی اولوب کلمه بین و یزداد و یزدیر و یزیک
 آید و بی در هر روز و یزداد و یزدیر و یزیک در هر روز
 اوله قدری است که آن خوف اولوب و آن جان به غایت آب و یزداد
 چشمه آینه می غیر جان به کلمات محمد و نعلینش که در هر روز
 شارت آینه می سوزان جسمی است محمود آید و سوزان جسمی است
 عاجز اوله در حضرت شاه و کشت خیر کاشاید دل نبوده و یزداد
 آینه و چشمه زان کلمه جعقوب تمام لشکر آید و یزداد
 آینه اول صخره چشمه آینه قویوب و فن آید و یزداد
 لو و سبب آینه ای غایب رسول پس دیدی یوق بن

در باب اولی فی مباحثه و تامل بر این شود که در هر روز
 بت عیش فاطمه و نعلینش که شب فاطمه عرض ابا حکم
 آید و کراستماع آید مباح اوله که در تحریط بیت حضرت رسول
 جان بخت آید که در بی دستگیرید و بی پوئی در این عالم است
 خازن که سعادت تقضیل و یزداد و یزدیر و یزیک خلقند و فضل
 آید و بی بودنی شود و بسبب سطر و کینه است بخت و بخت
 گفت آب و قی اولوب کلمه بین و یزداد و یزدیر و یزیک
 آید و بی در هر روز و یزداد و یزدیر و یزیک در هر روز
 اوله قدری است که آن خوف اولوب و آن جان به غایت آب و یزداد
 چشمه آینه می غیر جان به کلمات محمد و نعلینش که در هر روز
 شارت آینه می سوزان جسمی است محمود آید و سوزان جسمی است
 عاجز اوله در حضرت شاه و کشت خیر کاشاید دل نبوده و یزداد
 آینه و چشمه زان کلمه جعقوب تمام لشکر آید و یزداد
 آینه اول صخره چشمه آینه قویوب و فن آید و یزداد
 لو و سبب آینه ای غایب رسول پس دیدی یوق بن

[illegible]

1939

[illegible]

این در بر سر مونسیت است می فرمود ای ای دل تاب حق و
 او اندر غنیمت عایت خداوند ویندازد و نشان یک است و تو
 یکچسند و سو قد قتل ای ای دل حضرت صبا و دک عبادت و طاعت شوال
 اول به سادات حق است به چوب سیم از خیر قیوب است و در
 چوب دیر ای ای که صدق سول که مرکز سول الکک قوی خلاف
 و اول قضا و حکم است بر این خدای تعالی و
 بر این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 اول آن که مع خیر و صیحت است و در این خدای تعالی و
 ایتدی و سو قد قری سرور و باب عبادت است و عده ایتدی اول
 متقد ای عالم و پیشای نوع بن آدم و ضو تا و قلوب و شر و چینه خرم
 یک که انفاق و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 طلب است و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 از آن خدای تعالی و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 که نو از خدای تعالی و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 حضرت به ایتدی می فرمود و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و

در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 ای ای که صدق سول که مرکز سول الکک قوی خلاف
 و اول قضا و حکم است بر این خدای تعالی و
 بر این خدای تعالی و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 اول آن که مع خیر و صیحت است و در این خدای تعالی و
 ایتدی و سو قد قری سرور و باب عبادت است و عده ایتدی اول
 متقد ای عالم و پیشای نوع بن آدم و ضو تا و قلوب و شر و چینه خرم
 یک که انفاق و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 طلب است و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 از آن خدای تعالی و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 که نو از خدای تعالی و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و
 حضرت به ایتدی می فرمود و در این خدای تعالی و در این خدای تعالی و

تقریر و تدوین و تصحیح که مختصراً در شرح مذکور
ترتیب و مقام تفویض بین بعضی منبر که نموده
حادثه تا به مراد دو سلسله مراد از بعضی از سلسله
استاد و ملک حاکم است و بعضی از سلسله
بعضی از مراد دو سلسله است

[illegible]

حضرت عیسیٰ مسیح صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند که من خدایم را می پرستیدم
و او را نپرستیدم و هر که خدایم را پرستد و مرا نپرستد و هر که مرا پرستد و خدا را نپرستد
و او را پرستد و هر که خدا را پرستد و مرا نپرستد و هر که مرا پرستد و خدا را نپرستد
مقارن حسیه بل نزل اید و بایستد می ریسوان نه می اعلام سلام بر سال
ایده و بپوشد که علی کسب سوسی یا و نر میست و نر میست
ایده و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست
شیر در و شیره برانی و بلبه حسن و بلبه حسن و بلبه حسن و بلبه حسن
ایستد شیر حسن و شیر حسن و شیر حسن و شیر حسن و شیر حسن و شیر حسن
ولا ویدتی حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم وین غارب غایبه حد
که گوید حضرت رسول امام حسنی که گفته اوب پروردگار کی **التم اجتهاد**
یعنی نوشته اند و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست
یسو و دسیونی و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست
امام حسن و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست و نر میست
او لب پروردگار کی بر کون حضرت رسول عبادت مشغول امین
ما حسن خانه او لب کفار شریعه جنون کسور ویدتی عیسی صلی الله علیه و آله و سلم

قدرت است خدایین خدایان - و در بزم ویرانی که در بزم
 کرد و نشست و بخت
 اولین کو حیرت از جفا
 چو شمع محرابی
 محرابی در روح و در
 در خلد و در نمی
 حکایتان این خلدی
 حاکم و پادشاهان
 منت بریده و کور - این عیال که خدایت سوز بر
 گفت بهار که الوت چندی صحابه را بری اندی
 قدرت است خدایین خدایان - و در بزم ویرانی که در بزم
 منت بریده و کور - این عیال که خدایت سوز بر
 گفت بهار که الوت چندی صحابه را بری اندی
 قدرت است خدایین خدایان - و در بزم ویرانی که در بزم

بوی که حضرت رسول پیش ازین
 و کتاب اعلام الزاده ابن عباس بن نقیله که دیدی بن حضرت
 خدمت رسید و فرمود که یار گرامی سلام بر تو باد و این
 محمود آن پادشاه مقتدری است و بولایتی و حضرت علی
 حاکم دکان مطهرت قیام دارد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 هم حکم کرده حضرت یزداد مرگ حضرت یزداد اول پس عایشه
 اگر آنکی اول شهزاده لری کرده یا در این پند زود غایت که بخاری
 و اگر خود او را پس برده و بیکه نمر که توفی جان پس رسول
 و بیتی می بار سوال نه در فصل بال نهاد و این غرض
 و در سری فرمان داد هیچ که در آن به دوری بنی
 عید و سینه و سایه و در و حضرت یزداد مرگ حضرت یزداد
 برکت ایوب بال پرلین غم و غطا و فراموش ایوب و در مشغول
 حضرت رسول اول ظریف روان اولوب اما حمی کند و که توری
 و اما حمی بر داشته کنو رب هو رب ایوب انصاف و شد

حاصل قلوب تقربیت می داشتند و در کارهای اخلاقی و تربیتی
ترحم قلوب تیره می یافتند و رسول الله بود یکی ششصد و ده ملک برین کجا و
این و توین کند که از دست بجا آلی حاصل و از دست رسول الله
ای ابو ایوب بود که کرد و دنیا و ده و محترم در عقبی و ده و الله
نه و از دست اشرف و انفسله پس جانب شهاب توجه قلوب تیره می
ای و در خبر و در یک سینه و ده و جتن اشرف و ده که کینه و ده
نمی یافت رسول الله بود و ای حسن و حسین که چندی رسول الله را
چند و ای خدیجه بنت خویله و اشرف قبایل عرب و ده و خبر و ده
والد و والد و جتن کینه و اشرف و ده و حسن و حسین که والد و ای
علی ابن ابی طالب و والد و ای فاطمه بنت رسول الله را و ده
خبر و ده و ده که خال و خال و ای جتن کینه و اشرف و ده و
کینه و ده و حسن و حسین که خدیجه بنت رسول الله را و ده
ایف و ده و رسول الله را و ده و خبر و ده و ده که غم و ده و
کینه و اشرف و ده و ده که حسن و حسین که غم و ده و ده
و ده و ای حسن و حسین که خدیجه بنت رسول الله را و ده

۵۰ و مختصه و مقوم و معقبات اوله
۱۰ و مختصه و مقوم و معقبات اوله

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

متوجه مشی اولوب بکنه اری موصله و شوب سده موصلی شریف
 شرفان خرد را اولوب سنبقه چنبد نبات غریبه
 خد تملر قلوب شانرا ده بر پنج کون انده استراحت کوروب اندک
 مسافر اولوب دیار دشتیت کیده و دست در شرف و کاه
 شاد استبقار کلوب کمال اغازله شهره کتوروب مراحم خد شده
 بمالور قیل و حضرت امام خاظمه در این قصه برین شرح
 مناسب جو ابر الی القصه خط و مشق در نه موصله مراجعت قلم
 رفوت سخته لایزال بقیه حسی نامر شست دست
 قدم بایستی و ای قیل کی بر پنج کون بوسنده جسیج و کس
 بر اقوب استراحت بولکه کرده اعهه که همیشه تر صد خدمت ایکی
 اول میر بک عقیقه حسن اعهه امام حضرت امام شریف
 شیشیش زمره ارسال ایتدیله که مطعونانده و شش و باشد
 اولد قلم مزوج ایدوب ویره اولد بخت اوج نوبت حضرت
 دفروردی انما بقای دست حیات مانع تاثیر اولوب اشری نام
 ایتدی با حبیب تغیر مراجع اولوب بلع شیشین که بر اری

اید بکنت جو شش ساله مصلح بودی خلد ایدوب جان بر اری
 و کیم و نادره موافق فانی | اعلیت مود و عمر و شوق
 و مکتب سامرا اذین مرجع بود و دی ای راه پید نه
 دور ای میر باب عاجز اولوب هم رسد حال اول سبک و دجور
 عین تیدی که روح بوب امام زمره و مردم ترقیده ای نوبت
 اید بکنت سال سید فکرا حضرت امام سید شامیه
 مانع بودی که مکتوب و حو و صوری کچک ریش حیات کانا تکه
 بیددی لغافا دل فانی رباب مناسطه اول ترنت چون
 بترن دو اولوبت خوب اولد که دجیب سب و دیار بی
 ایدوب بوحاله معارف حضرت امامک بر طایفه کلور کن اول مقبول
 و اول شیش و نامه اولوب حضرت امام کتوروی حضرت امام مطالع
 بید و دیو بویب حیات میر باب و لیس و پنهان بدی و سعید
 حضرت امامک کک مبارکی غصه ن متغیر کرد که حقیقت کتوب
 ایتدی حضرت و مشغول مادیست و قنایسیر و نوبت اول مر
 قش سدرعت تیر و حاجت مر سده موصلی امام سیدی تیر

ایته ای برای همیشه سعد
 لور به تسمی که در کار ایته ای بجا
 اظهاره کتوری اشکار ایته ای

بر غنیمت و در کار کار ایته ای بجا
 مر ظلم که ضمنه و ایته ای در این
 مخفی دستور اوله که حالا جده

والله لو دهر الوعدان و لو رمانش بشی بجای من و ب بون
له ای مننه زه بشارت سکه دهر داندن بجایت بونه که و شت
خدا من اوله که یارین تم معنوی که کس پیر اوله قد بکو کوزه
بر شرت صوچی که کویا که بجرم و غمزه می زده ان غمزه می
حضرت حسین کریان اولوب اول کوزه ان اولوب استدی که انجان
بجای آید ما حسن شان ای که بونجه پیر استدی که بونجه
اورده اول کوزه صوب اول زمره و کلوب اجزای ارضه
بایرین شاخ شاخ اولوب جوت دی معشای اولوب
بجگر مبارک می کشایره اولوب غلج شرتی که اوله دی

سبزی قندی طبعی باغ سبزی
ول بر و کعبین وزیر و دان
آریب ز نام قیوت و
قلبی بهار عادی بر کاش
و ان در کاش آریب بهار گلستان فامه و انصاف مقار برین

[illegible]

نه روح به دل که تندی می یابد
منفی صفیه آمده غدا بپوشد
فرمانده هر سیدی قطره با
چرخ انداخته تندی عیا کبر دلا
شاه بلب لب است در دهان حسن نه از تنه ای حال دل و دلا
حسن

سوار شدی ای می دم که چاهت هورام حسن پیدی می
 مژگان نامی سینه غنی میوس نامی زوالت نامی ساس
 دل محمد اولی سینه فضل نامی و جو چاهت نامی غلام
 ام سینه نامی که در دیر و دیر باشد ای می دم که چاهت
 اثر قلیدی روایتی که امام حسن اول سر نهانی ارایه بر اقیسب خواجه
 جعید پیدی ای یازما مهران ای بانی از او برسان جفا کار زودی
 رقی خدتم فراکش قلیدی که مرتم و تندرک و جده و بام حسن پیدی
 تندرک چاهت شکسته ای می دم که چاهت نامی سینه
 رسوایه بکنر مناسبت کوردم و مکار از او تو مردم و پایش اول که
 مراد چون خوش خلق مراد که ای او است رسوایه
 و مراد چون که خوش خلقی میس است سینه مراد و مراد
 بو معابد و در قدرت حسین شکسته و یار مناسبت و مراد
 ابوبتقوی ملات و نصیب قیوب م کلش و پیدی می سینه
 فاسی کتور خانه و له قده و له و تو سینه حسیه سینه
 سینه ای برادندن تکر کی بوسند و مراد و مراد و مراد

ای می دم که چاهت چاهت پیدی می سینه که ای بکنر
 کچه که در کس سلاسن اچوب امام حسین با قوب پیدی می حسین اول
 سکا تاشد و مراد و مراد و مراد و مراد و مراد و مراد
 اولوب دولت بقایه فایز اولی **ای فایز و نا الیه اجمعین**
 سر قد چهره و سینه نامی
 جو مرآت و بوب حسن چاهت
 ای می دم که چاهت شکسته
 مراد و مراد و مراد و مراد و مراد و مراد
 جمع اح و اخوات غارت غریب قیوب و در حشر و پیمبر و پیمبر
 ای می دم که شکسته و بقیه و جده می فاطمه بنت امیر مجاور شده و فاطمه
 و غریب می فتح تو که در حق پیدی می و سینه که تو سینه شکسته
 مراد و مراد که ای می دم که امام حسین که امام حسن قاتل نفس ای
 شیشه زرد الماس قصه سن معلوم ای و بکنر اول مراد و مراد و مراد
 نه پرایه و بجه و یه اعلام ای و بکنر ای فاضل حسین صورت
 حو که خیر از اولوب شکسته و مراد و مراد و مراد و مراد

حصه كسبي بفرست مع تبارك كليم نبی یوحنا همیشه و در این روز چوب
 استیغ و در پانزده ال و در نه در محب و در اما حیرت و ام که آیا بوحسب
 اندر از این حضرت رسول قیدی کسی و در نه حضور اید و در و چوب
 خانه و در تجمه و در این حال و در قیامت یی حیرت و در و چوب
 بهشت در بنوشه انکور و بر انار کتور و در انور و در و در که بتنا و در
 تا ار کند و در این بر سایل و در یوردی که ای یی یی یی یی یی
 و انکور و در خپ حواله یک حضرت رسول که در فطری مقتضای
 حصه و در یک استه که و در یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی
 میو بهشت اکا حرام ایکن خید اید تنا و در ایکن ایتر القضا و در
 و در لب شانرا و در میو و تنا و در ایکن اشتغال ایتد که و در یی یی
 در یی یی و در لب ایتد یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی
 در لب و در یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی یی

فصل در بیان احوال و اسباب
رسول خدا صلی الله علیه و آله
در این کتاب شریف مذکور است

اول از آنکه او را در قبیله بنی هاشم
و کتب فایده اول اعظم مصنف
و اول جلد دوم بود که بر کون حیرت

[illegible]

فائدہ خواہاں ہر دور میں ہے

ایمده از علمای شیعه و سنی المدینہ

[illegible]

...

وقتہ می کو کھراوا میں

و تو سوا دادا انکه در طرب طرب

تاکو ترم بنسب از خطی

مجلس

الوداع ای سر دکتر اراست

بسم الله الرحمن الرحيم

الوداعی مع زمزم

و دعا بمسز ما بقامت

...

[illegible]

و آنچه بوزنه نامی و مکتوب گرامی که تخمین کمال نصیحت و متکفل و صل
 و جماعت درین است و حسن اس علی تفسیر سیزده که است و اشرف کلام
 و فی ذلک اجاب بنمایان در تحقیق و ای زمره او دانی حال
 محکات بحالست که بفر که طریقی تمام و جاده اعتقاد و ن
 انست و اصل اولی مضمون که مخلص اطفا خلوص و توب
 کون مانی صفای میایدی طایع حاصل و له قد حسن شده
 جانت و مطلوب اولی جانیه غنیمت نفعی بولوت حال ماسم
 در اصل شرف بی باشد و ارش جمع کابر و اعطای کند و قبل
 و ان نه رسان تیدم که که معده مشربین مغنم مطلوب طری
 به ثقت و موافقت یقین درخ ایمه سین و بر نوعد اعز و اقرب
 به و هر که اثبات بی ظاهر او و جواب شریفه و نشت و خاطر
 بولیدین که هم بخوبی لو ای فتو او انجا به انست که هم اجاب
 هر مانتد و ط و رشتد آتد ر این مایوم اولی یا ر این
 سلسله اعتدال حسن و صانع طو
 یکم به عا و اول سیر این

[illegible][illegible]

ان خبر پر تو در دهن پر تو در دهن نوید و ناله بی عیب است
 مسلم بن عقیل منهد که انگین تی سیراج لاله کلوب بر این افی رخ خوا
 در این راهی تیج صد عقد کرد و الواسر محمد و بر حیل و
 بکوری و سر غلام بر او یک طیار و زنی آتشین بدست و جو
 و زنی که بین کلب و صاوی و نعل و
 و در این حال و ای تیج و
 در دی شب رگزار و
 عید الله زبانه که فخر و مهر که خوار و نعل و ای و مسلم عقیل
 تحاشس مپوردی که و سکین معلوم و مسلم سکین غایب و
 حضور و این دستبانی که فخر و تیج که ال کو فخر و
 پس کزین شهاب و محمد شخت و نمر و ای بدشش بی و
 که ال کو فخر و در که شادن لشکر حجاب و جانیه توبه ایتمه و کلام
 شهریت و فخر و حسیع ال و ای کار و و و جلال و مسلم
 نقشان عادت بود که در و حسیع و فخر و ای و ای و
 بر جانیه توبه

[illegible]

[illegible][illegible]

كتاب في بيان
الصفات والصفات

序

[illegible]

نقد حرف مصان پر شکایت و افکار بر عمار آتش مکر نور
بر آتش کد شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع
نقد روی میرد آتش حرارت در زمین جوش آب بخاری

و آنکه از جماعت برماند و وقت روایت داشت
 بر او ایستاد و چشم او را در کجای
 و سخن کرد و تقریر کرد و هر چه در
 میانه زد و دست کرد
 و در پیرامین او ایستاد و در
 اول بر قدم کعبه نهد و در

طاعت اوله و وقت است و او را به خدمت
 رفت بولده و ملاک گفت **بجمل فیهما سینه فیهما سینه**
غرضی تشاد و افتد کربلائی و مضمونی الی اعلم بالحق

اشارت بر او ایستاد و او را در
 المقتضایه فی فی الواقع و افتد کربلائی و مضمونی الی اعلم بالحق
 حاتم اولان مرتبه است و در آن علامه به صورت افتد
 که جای کربلا و شاه قدس است
 که با او ایستاد و در وقت
 نفسانی غرضی الی کربلائی و مضمونی الی اعلم بالحق

و آنکه از جماعت برماند و وقت روایت داشت
 بر او ایستاد و چشم او را در کجای
 و سخن کرد و تقریر کرد و هر چه در
 میانه زد و دست کرد
 و در پیرامین او ایستاد و در
 اول بر قدم کعبه نهد و در

طاعت اوله و وقت است و او را به خدمت
 رفت بولده و ملاک گفت **بجمل فیهما سینه فیهما سینه**
غرضی تشاد و افتد کربلائی و مضمونی الی اعلم بالحق
 اشارت بر او ایستاد و او را در
 المقتضایه فی فی الواقع و افتد کربلائی و مضمونی الی اعلم بالحق
 حاتم اولان مرتبه است و در آن علامه به صورت افتد
 که جای کربلا و شاه قدس است
 که با او ایستاد و در وقت
 نفسانی غرضی الی کربلائی و مضمونی الی اعلم بالحق

ای رسول به بخت و به نصیب و به نصیب و به نصیب
 و علیه صلوات الله علیه ای رسول از حقیقت زیاده اوله کی یا بویست
 واقع اوله قدیم خدمت چون که بود از روز و تیره که در آن
 با قدر و اقله و ای تا توانی است آخر هر سال در آن
 رسالت مصلی بر علیه بومانی و بعد از دنیا شد که بویست
 یومیدار و وایتد که شاه که با متولد اوله قدیم خیل این تیره
 حضرت سول خدا که در آن بویست در آن تیره که در آن
 و پریشان حال مقرر در خدمت این مبتلای و ام و انت اوله و عید
 رسید و آل آید که فطرس که ای حبیبت من و خدایه و آل
 اوله که نشانی بر دانه ایوب بی بر حله بر اقدی بود و
 حج جا می گمن اوله ای حبیبت من ای حضرت سول خدا
 معلوم نمیکند اوله که شفاعت منظر واقع و ای فطرس هر سال
 حضرت سول خدا به عرض حال آید که حسین خدمت حوائد دارد
 اول خدمت پوردهی که ای فطرس که و آن نم حبیبت تو را عیسی
 که و کعبه ای ترغیب سول خدا حبیبت است و آن عمل آمد و سول

نام بر کاتید محمود و لوب بان و پید ییوب یه عود و سید
 عبادت مشغول اولدی و حضرت حسین بن علی شربت شهادت انداخته
 و لب لوب جری حسان سید سید مناجات ایندی که با
 ولی ییوب جان امر اولدی خدمت و ولی ییوب یک مرتبه ییوب
 عد و تهنه خانه ولید و حضرت عارفان مرطبی لای نظرس
 و دولت نمر و مدینه عالی تدریج که خدمت و بار در خدمت
 رعایه و ارباب و منصفان نزاری و زرقبانه و کتوت و لای
 محاب و حضرت کت و کت و این امر و تفریت و سید و غیره
 طری و عود و دم در خدمت محمد و روحان اوله شایسته
 و چون سوزان شایسته و حسن و عابد و عابد و عابد
 علم در عود و مصایب کرد و انجمن زانکده و آثار و ییوب
 سوزان و بطور و تحریک و تشریف و سرد و روحانی و عابد
 طری و کت و شریک و چون اعیان و اشرف کت و کت صورت قی
 سلم عقیل تصدیق حضرت امام معلوم اولدی و عاده و عاده
 نام قدم و لای قری و لای محرم صادق اعلامید و نوح و لای

[illegible][illegible]

یند و نزدیکی سیر و راه و این صدق می نماید و این
 سعادت و خوار و ای تقی من مکر و تو بیست و یک و اول و اول
 غار بکنده ام اولک کلک که کسی ز جعت قیدیم بر این بود
 کلک جلال قال بچون که در امید اختیار همیشه و این
 که سبب حکایت ما اولم ز این ای احی حسین بن علی م
 جرم تو که حسین تندی سبب یوقه کشید و خبری من چون
 پس بودی و اولم ز این ای احی حسین بن علی م
 ویر و
 فاضل و واقف خا و میر
 نقد معشوش و سیاه میر
 استیغی لا کلوب چیده ام یا دو جن ستره برناه خود را بر
 بولای خرمه نزلد و که حسین تندی اولم ز این ای احی حسین
 که اکا تو کل و مسلط و لوب و حاکم کور و کس حرا و اولم
 مطالعه ای که حضرت امام که کز و سبب ایندی ای قدر و اولم
 ملاحظه و یک شخصه چیده ام یا دو جن ستره برناه خود را بر

و در وقت که در قتل رسیدی و این قتل بهمه چیده ام
 که قصد بر سر من بود و در وقت که در قتل رسیدی
 عابدی که در وقت که در قتل رسیدی و این قتل بهمه چیده ام
 تشنه چیده ام طلب میماند و در وقت که در قتل رسیدی
 و در وقت که در قتل رسیدی و این قتل بهمه چیده ام
 بچون قصد ام و ب و سبب چیده ام که در وقت که در قتل رسیدی
 بوجان کلک که یوقه و سبب خا و خا و یوقه م که بکار زبان حال
 شهادت ویر و بی و سبب چیده ام که در وقت که در قتل رسیدی
 بهشت برین تو زدی و چیده ام که در وقت که در قتل رسیدی
 و خودت که در وقت که در قتل رسیدی و این قتل بهمه چیده ام
 سال اول و حق و است نه بکنده ام و سبب چیده ام
 بلای منی مدد و لغت صلح بود که سبب است و سبب چیده ام
 سبب و دوی مما بونف زم عکاشات اثر مردن و سبب
 سبب است اجتناب از و سبب زول ام و لغت شب سنو و اولم
 تکل ام و سبب چیده ام که در وقت که در قتل رسیدی

[illegible][illegible]

خطه در حق تشنه شد و شاد و ...
 عقد محذرات سر بر دوطیار و ریاض دولت ...
 اولوب حضرت نادر بر بجزیه البعبوب و دایع ایروب ...
 ای خطره آما با یه غنچه دون لدر اجدد ...
 و غنچه غنچه غنچه غنچه ...
 پیداکرد باد و شمع جالکو ...
 یاربند اوله خاک دانه و خاکو ...
 دوی بر دوی یی و بر دوی یی ...
 یی و یی و یی و یی ...
 تسلیم ایرسن ...
 صورت حال و ...
 بحال و ...
 خانه و ...
 سالت و ...
 اوله قد آتش و آتش ...

نعل نی که دست ساه و طغفک ...
 محرم و ...
 بر عین غنچه غنچه ...
 و ...
 دوی و ...
 ج و ...
 طرب و ...
 بو ...
 سو ...
 ر و ...
 م ...
 و ...
 ق ...
 و ...
 و ...

مرشدی برنده و کفایت آید و بر لعل بقدری که کعبه و زمین
 لشکران آسمان حقیقی و دیندار که سنو کعبه و قریه شی و و
طلب اشقام طریقه تعاقب میانه کلوب بر بر عزالدین شریعت
 قنایچی زیاده و خزان بسیار درین ملک است که کس در حضرت
 عرض شود شریفه کلوب استیسی ایام زمان بنده و خوشنود او مدتی
 حضرت امام تیه می نموده ...
 اول بشا قریه میانه از احضرت قید کرم مبارزه و کعبه و
 مکن متوجه قلوب پاوه قالد و ال فخص و ...
 بعد از آن خطی عجب متوجه خان غصب و نه بیوت
 تیه و کن تانرا که کورده که بر مرکب تاری شاد و سال ...
 خرد و کعبه و جویان و بر طرف سوره و نه که کرد
 کرده می افندی یا کینه و اینه و کی اتنا و اما تقدیر بر راهی
 آدای هر مرده که حور و غنای مستطردید که حور و غنای
 سرور و دلباخته سینه توجده قلوب استیسی ایام و جبهه
 سوره اوله و جاکانه حضرت امام اول خبر در کرایان او

و یی و بر روی تعاقب قلعه و یوز لافه و ل شیر پیش
 و مکت در بی جدت سید سباز احمدیه خلد و بی جمعیت
 خالقته خلد بر تیر و بی تیر و بی تیر و بی تیر و بی تیر
 به اوله و ال عشاق کی جاک ایوب کن و سید علی و تیر و
 و علی کوسار یکده و بر کشته و بی کشته و تیر و تیر و
 عاخر و لغز و کسره جانیدن غلو قلوب و ان مرادی و تیر و
 ...
 حسی و خری که بنده و اوله و اوله و اوله و اوله و اوله
 و خیر سار و بی تیر و بی تیر و بی تیر و بی تیر و بی تیر
 و بی تیر و بی تیر و بی تیر و بی تیر و بی تیر و بی تیر
 استین مبارک یکده و خا و خا و خا و خا و خا و خا و خا
 چوب مسم قلوب استیسی ایام بنده و اضی و له کی حضرت امام
 بی بی سید و اضی و له و سندن اضی و له و سندن و خا و
 و بی سار و له و خا و خا و خا و خا و خا و خا و خا
 غرض و له و خا و خا و خا و خا و خا و خا و خا

[illegible]

تو هم که این که در جانب پیش هر دو در بنام خداست
بر روی که جاده و مسیری و فکری و بیخ بند و سر و حد و حساب
معا و کرد و روی بشمار اجل و انقضای امری شکر و قیاس و
نمود و روی بهر با شمع و سحر و قیاسی که در و ضد است
و اینست که مجوز و پیش بنای با کمزور و نه خلل واقع اولی و
ساز و اصلاح کمزور و نه تصور بولید که از کتاب امرنا صوب است
و طایق نمی گفتند و رسول و شمس سن عمر من سعد عمر او و نه
بر میوه در نور و کرد و غایت و خطرب و لهی زیر کمال شیفته
چیز و زایدی و اسپاسه یوز و زوب یک مصافه مبارز طلب
ایتیه که در سمعان بن مقاتل که حاکم طلب ایدی هم اول کون یک
زوب و کهنه ای جاز و نمید که زوب و شمشیر مقابل و در و شی
بسیست ایتیه که ای امین او و زوب هم که سپه سالار و نو و
کمان و سبک که غرض نعمت قید سن و مغفور و مغفور و مغفور
و در سن و شمشیر و ای نه جنت نعمت قی و امت نیت و اولی
در حق مغفور صورت در اما غایب مغنی در

و چنان شد که در تن خود دو بوب که صفح است
 در بخت صد در شربت شد و بوشن نهی محمد مراد
 نه فی ج رشته فیض شد و در بخت و در بخت
 اول و در فیض طرف غدا و در بخت و در بخت
 اندک و در بخت و در بخت و در بخت و در بخت
 پاکیزه و در بخت و در بخت و در بخت و در بخت
 و در بخت و در بخت و در بخت و در بخت
 عمر فی مصطفی و در بخت و در بخت و در بخت
 محمد و در بخت و در بخت و در بخت و در بخت
 حضرت خلدون و در بخت و در بخت و در بخت
 و در بخت و در بخت و در بخت و در بخت
 سید مصطفی و در بخت و در بخت و در بخت
 و در بخت و در بخت و در بخت و در بخت
 چون با حجاب شد و در بخت و در بخت
 جان نقد فی صرف قیده و در بخت و در بخت

[illegible]

سکه که در تبریز و له می یافتند
در میان مقصد کهن بودستان
حاصل آید در راه و طریقه
و بر میان جاناندهای جهان حقیق

فصلت نامہ دال مظہرہ شریعت جناب درویش محمد عبید و صہ

نیز که کلاه در دست خنجر است
از تندی می تیغ بسته در سر است

روایت کرده اند که در این روز است که حضرت زین العابدین علیه السلام در مدینه متولد شدند

و بعد از آنکه در این باب گفتار تمام شد و در این باب گفتار تمام شد و در این باب گفتار تمام شد

یمنی سید دیو سوال میدله اولی اوب ساحر قیلوب سید

کتاب مطالعات در بارهٔ راجه و دربار و حاکمان و حاکمیت

نوله که اولدم اوق نغنه نایره

غفرید و پیاده میزد که در دست کشیدم کمی چاق می ماند

_____

جان واهی که در عالم غیب و در دامن معجزه می نشیند و در

معادته شهادت قرص ولدن محمد ارماس مذکور شارفت

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

سدری کویت نام پخت پیدا کی کردی و در هر یک از اینها بر سر

مستاد علی احمد سیف برادرش و مالک بن حمید انصاری

بحمد و بفضلت سرور زمین و آسمان و بقرائن و زائده هر نعمه علی

تذکره حسیں
ای خیمه در نه خدر لاله نام

شود پس چه میگویند که هر دو در یک جبهه و در یک صف
بودند و بیکدیگر نسیب نمیدادند و در مدینه اخی و بعد از آن
حضرت یحیی بن قاری امام بن العابدیه منو کس نام از احادیث
ایستادند و این اخبار را در کتاب خود درج کرده و می
فرمودند که اینست که یحیی بن قاری بن سنی از او آمده و حال
شروع نماز کند و گفته باشد که یا حسین یا علی یا محمد یا
مردان من که در این صف ایستاده و در برابر من ایستاده

مؤید و البیر حضرت ابی علیهم السلام
بمدر و ان محمد و دنیا و خلقی محمد و ابی محمد و عثمان و عثمان
العصاة و ابی محمد و اسفانی قطع اینده و حضرت و ابی
مستغاث و منو با تندن الم اوج منزه از شر و شهادت

پاک حضرت بن العابدین خیر و اذقوا قد حسمه انما شئت
قائمه ی ما رجا تخلف بولقد احب الله ان فاشته او هو
بر عاينه نیت کی که حرکت در هر دو متاثر میسر بود و صد و
صفت شام سهام برق آثار اید

کوزه در دهی طهر و اح
 مود و رب غصه محله در
 نه نس می او و میان
 کس و رسته و نه خوب

آینه و غل خسته و افرو
 نسینه و توده و می سر
 تعد نسینه و می بر
 حامد و لشه می سایه و

قصه، و چون سزاها مکلفان، بعد از مرگ میراث یافته

دکتر اصحابی متحول کو رب دکنہ و کفتمہ اجناب و حق میری محبت

والتاريخ المذكور في سنة ١٢٠٠

وہ کہتے ہیں کہ یہ ایک نیا نیا

بعد از آن لوح و حید و ماه و حله طریقه مطهر و بعدی و در دلو و پو

بعد از ده روز کشت حشرات را با مالدو تره نمود و بعد از

مکتبہ اسلامیہ

درین سرودن بر سرین کوه
سوزش و گریه در این کوه

بسم الله الرحمن الرحيم

دور به رحمت تو که نیست . هر دو به تو چه بگویم
 ای که که عهد است نه گشت اوله قد بر کوشه قرار ده تو بفر
 نه ن بر اقدار و در هر دو فرست و در کوشه و جوی
 عهد ای نه و کسین لوب بر هر دو فصل و در کوشه و جوی
 نو نه لوب تو در هر دو اوله و کسین لوب تو در کوشه و جوی
 اولوب مقابله کند و نه کسین لوب تو در کوشه و جوی
 وین عهد که تحت لوب است و صانع بر مصری قتل ای و بیهوده است
 قتیله و کشتنی که بر کسین لوب تو در کوشه و جوی
 نهایت ضعف بود لوب تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 اوله و تو را چه بدی **بشم**
 جفا و خردن و خورده کردن
 بوی تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 بوی تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 بوی تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 بوی تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 بوی تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 بوی تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 بوی تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی

کت ای میفرماید جان تو طبع و دای تو کرد و بقیه بر اقدار تو
 نه کسین لوب تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 می نه و بیهوده است و نه کسین لوب تو در کوشه و جوی
 عادت شهادت بودی رحمت تو
 کت ای میفرماید جان تو طبع و دای تو کرد و بقیه بر اقدار تو
 نه کسین لوب تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 می نه و بیهوده است و نه کسین لوب تو در کوشه و جوی
 عادت شهادت بودی رحمت تو
 کت ای میفرماید جان تو طبع و دای تو کرد و بقیه بر اقدار تو
 نه کسین لوب تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 می نه و بیهوده است و نه کسین لوب تو در کوشه و جوی
 عادت شهادت بودی رحمت تو
 کت ای میفرماید جان تو طبع و دای تو کرد و بقیه بر اقدار تو
 نه کسین لوب تو در هر دو فصل و در کوشه و جوی
 می نه و بیهوده است و نه کسین لوب تو در کوشه و جوی
 عادت شهادت بودی رحمت تو

دل غور اسب خجای صغری زوی ذکا کردن کو تو رب داری
 بروی غده کسان سوا حق غفلت خف فر عید سید بنید
 بقت شیده اوله ی محمد امیر علیه السلام نکره محمد بن عوف بن عبده
 فرماشین مقول کور عراق اخوت بنوک دوت خجاست
 یه که بر لب قدم اتق قتل یه بید بید و خجاست
 اید و ب غار مغت یقده ی که ای شرمه سال موت و خجاست
 واسطه ایجاد و غلط فراق برادر باعث ترک ادب و خجاست
 اجازت مرید که در حال اقامت اجازت اید و خجاست
 راه مجتبی قلم حضرت امام اکاد قید بخت و خجاست
 یه آن دل و لب لال شیر آید که کزار مصافی لاله اید
 عاقبت متوجه دار القرار اوله ی محمد امیر علیه السلام قطع

درین که بر غر و بیتی	سر اسب خجاست
قطران قبا کلین	صوب سر بر و لدی

اولاد جعفر طیار شهادت کسره و لب اولاد امام حسن
 عبده بر صفت که که اولاد حسن مجتبی امیر موی بر کوز

سالت لب سید که بکرو و دغری سید بختی
 آید کسین مبارک دل که آید یه بانه مبارک غنت
 عاقبت غی غده و جد حی نوید که بانه مبارک صاف اکمل
 تحمل ایوب مصاف تیمک اولاد زیرین تحمل که آید
 عکس ستونی و لب ملاک اید و زو بر پری تو خجاست
 اید که و بی ملک ای بی حوشه هوب کند و خجاست
 اورب بدت عمر سعد و حمل قیده ی بن سحاب مقادمت
 و ایشار یقده و بعضی مبارک قتل یه بید بید و خجاست
 اید یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه
 بر لب سپاه اید برین بر مبارک دغری از ایمک نه مناسبت
 اید یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه
 جاک شیر نیر عوض و لدی فی الواقع که سنده زیاده
 امتحان ایمک اولاد یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه یه
 ملازم عبد الله متعال و و و و و و و و و و و و و و و
 و

مکن و نه دلی بر عهد خدایا و یوسف بن جی کی کس
 رسال میوب و یوسف و جی و شنه و کف سر شنه و جی
 فیدی کا متعیت طاق بر عهد کلوب هم و تریب هم
 الی کا متعیت بر کلوب هم و اول هم و اول هم
 قمر الامیر شانه و کف و هم تریب ابواب توجه اعلی میوه و اول هم
 با هم و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 قتل ایوب حضرت امام خد شنه و اجبت قلوب نه و اول هم
 نه و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 کو ترون و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 میوه و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 اول هم و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 جرافته و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 رجه و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 عهد الی امرک و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 حالیه بر ضرب و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم

مثال و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 نطقا بقولیدی جی و اول هم و اول هم و اول هم
 فیدی کا متعیت طاق بر عهد کلوب هم و تریب هم
 الی کا متعیت بر کلوب هم و اول هم و اول هم
 قمر الامیر شانه و کف و هم تریب ابواب توجه اعلی میوه و اول هم
 با هم و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 قتل ایوب حضرت امام خد شنه و اجبت قلوب نه و اول هم
 نه و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 کو ترون و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 میوه و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 اول هم و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 جرافته و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 رجه و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 عهد الی امرک و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
 حالیه بر ضرب و اول هم و اول هم و اول هم و اول هم

اول هم و اول هم و اول هم و اول هم	اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
اول هم و اول هم و اول هم و اول هم	اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
اول هم و اول هم و اول هم و اول هم	اول هم و اول هم و اول هم و اول هم
اول هم و اول هم و اول هم و اول هم	اول هم و اول هم و اول هم و اول هم

و در این قنداره است علم و دین و ...
 نوها نصیب شدند چون در کده کج و ...
 طریق و بنین سه و ...
 ذری که کج و ...
 دوی از دوزخ کس ...
 کور و کسین ...
 روایت است از او ...
 غایب و ...
 حلت یثمه ...
 ایت که ...
 مشهور بود ...
 تقویدنی ...
 ست و ...
 رها ...
 طریق ...

شده جان صرف قلوب کعبه
کنه و کی قال قال شهادت
 و در این قنداره است علم و دین و ...
 نوها نصیب شدند چون در کده کج و ...
 طریق و بنین سه و ...
 ذری که کج و ...
 دوی از دوزخ کس ...
 کور و کسین ...
 روایت است از او ...
 غایب و ...
 حلت یثمه ...
 ایت که ...
 مشهور بود ...
 تقویدنی ...
 ست و ...
 رها ...
 طریق ...

بدست می نایب هر جمع و ای کرم سهر وقت می نایب
 در حین تقی در روز و درین برادر و پیل و ام سیه
 اکثر سهر وقت درین شب که یک گز خوب سهر وقت
 تقاطع قیوم نموده و در وقت قیوم است و وقت
 زمانه کل سیه و در پود و در سهر و در سهر
 در سال می وقت حرق که در سهر و در سهر
 کف رشتی چندی می در سهر اول سهر و در سهر
 راقی بر بدن در سهر و در سهر و در سهر
 عروس مراد و در سهر و در سهر و در سهر
 کای خنده و در وقت کونی سکه نه سهر و در سهر
 علامت بدستی و در سهر و در سهر و در سهر
 می غصه قیامت و در سهر و در سهر و در سهر
 بولق اول و در سهر و در سهر و در سهر
 و اهل مینه و در سهر و در سهر و در سهر
 هشم منوجه در سهر و در سهر و در سهر

من و سهر و در سهر و در سهر و در سهر
 کوزه و در سهر و در سهر و در سهر
 آغاز می در سهر و در سهر و در سهر
 که شد و در سهر و در سهر و در سهر
 مطیع و در سهر و در سهر و در سهر
 هلی و در سهر و در سهر و در سهر
 پناهد و در سهر و در سهر و در سهر
 بدایت و در سهر و در سهر و در سهر
 وقت و در سهر و در سهر و در سهر
 سهر و در سهر و در سهر و در سهر
 و در سهر و در سهر و در سهر و در سهر
 فرقی که در سهر و در سهر و در سهر
 سهر و در سهر و در سهر و در سهر
 تر و در سهر و در سهر و در سهر
 بوز و در سهر و در سهر و در سهر

از صیقل محمد بن ابی نصر حسن محمد بن ابی نصر محمد بن ابی نصر
 در آب دوسه و بودی کار بر روی درین بر خاکست
 عباس تیمی می خواند حضرت سعد بن ابی وقاص و حضرت
 و بگرگوش نام بودی که تمام قاصد و موافق و برین است
 وقت اولی می وقت این احوال است میان ولایت و نه عیال
 اخذ ابی ایمن عورت و اطفال را با یکدیگر نمود و در زیر کت
 تر قیل و داهان ویر و کینه داری و بیست و بیست و بیست
 و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست
 نیز هر روزی است مخاصمه قلمی و کل درین روز و نه
 و شوش بعضی تا سف و لوب و کله قفسه یک و نه
 شمر ذی و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست
 کله و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست
 که تمام وی نه بیست و بیست و بیست و بیست و بیست
 و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست
 عباس و لطفی و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست

[illegible]

حق او سزا می که کاین احادیث بر هر دردی عمل میسازد ۵
بعد از دهفت ماه گفت ایله کن بی وای و رکعت سوره
سوره فو و فاولاد گفت و سوتن کو رکعت صلیتو کن کنه ویه سلا
رتب قیلدی توجیهه ان و بعد علی به خورشید خدایان خدایان
ت پای شاه سنده سور و تب تسبیح اللهی دهفت سوره استی
خواتین حرم سدی سوت فریاد واقعه منع تبه مر فامه فیلدن
ام تصح و احادیث سار اوام به سده و سده سده
رتب قیلبت حضرت آدم کمر کن شاه ولایت نایه کار ایله ی سله
دهفت عیال که که بنده است عیال سیم به قدر و تب
قیوب میانه روان اولدی و اوله اول تلخ سده
شهر و صحرای جاوهر پی بند که روایت کرد اول نامه شاه
اون سنده میسند او و سبیل کیمه ی سبیل کیمه ی سبیل
صالحه دانه ای اطراف لاله زاری غنچه زین مرین او سده
دو مشهور در کیمه و صورت در رسول الله ان شیره در نامه
اولمشدی دانه ای دایره دو دو و عدد کلش می کاوه

[illegible]

شی عت مطوی وجودت متضوی طهارت بر دوش
 نیر و کسین قیوم ذوق نامسا که بر نفس آورده ای که بیتی به دوست
 یکی طاق و نیمه ز کسب ی که بر می است و از ضرب کسب و
 برک خزان کنی از ان دل و لب می کسب شود و با قد و بن جده
 محکوم بطنی یکی کسب بزرگ شهر او است حسنه و حق این است
 بر چنین ای یکسب بزرگ شهر او است اول قات سما و دای
 ایزد لب شهر او و اندیشه قیوم و لب ترسی و لب او
 پیکر مردی محرق ای و لب بر دوش حسنه و مده حسنه
 ای و سبیدی = لعل نظر حضرت امام امیر مکه
 سحر حمار و لب و لب می ای که بر دوش حسنه و لب او
 شربت کور و لب او لب شهر او اول تا کوه نه حسنه و
 لشکر عذرا و لب می و لب بن و لب حسنه و لب او
 یکی بر چکان و لب کسب و لب حسنه و لب او
 صلوب عافت لایق بر طبع حسنه و لب او
 بر کندن و شوب نمره او روی که با آبا و اجداد

ساقی نیست و در دوش حسنه
 قیوم ذوق نامسا که بر نفس آورده ای که بیتی به دوست
 یکی طاق و نیمه ز کسب ی که بر می است و از ضرب کسب و
 برک خزان کنی از ان دل و لب می کسب شود و با قد و بن جده
 محکوم بطنی یکی کسب بزرگ شهر او است حسنه و حق این است
 بر چنین ای یکسب بزرگ شهر او است اول قات سما و دای
 ایزد لب شهر او و اندیشه قیوم و لب ترسی و لب او
 پیکر مردی محرق ای و لب بر دوش حسنه و مده حسنه
 ای و سبیدی = لعل نظر حضرت امام امیر مکه
 سحر حمار و لب و لب می ای که بر دوش حسنه و لب او
 شربت کور و لب او لب شهر او اول تا کوه نه حسنه و
 لشکر عذرا و لب می و لب بن و لب حسنه و لب او
 یکی بر چکان و لب کسب و لب حسنه و لب او
 صلوب عافت لایق بر طبع حسنه و لب او
 بر کندن و شوب نمره او روی که با آبا و اجداد

[illegible]

مجموعه ملاقاتهای دوزخ و دارقانون کسببایه که در جوار
بوشهری محمد صالح بن سید زعفران خست می بود لیوس
دواع ایدوبه اجنبی که دواول فرسکان دواب او علی
اچیلوب حضرت مد منوج حب و دواب ساریک بنان و نیم
من قبط که دای شادان دواب ساریک دواب می تقابل
دواب ایتدی حسن خرد و در لنگه و خیال و بستر که در
ساخته لریک ناداجه این برادر و حسن می پسند و
قل ایدوب منور خاطر برده و ای می کنین می کنین لریک
انوان اولاد که ملاک ایدوب تجدید عداوت واقع اولمشه زمان
زمان یاد اولمشه در بیک کسی سکه متباد است غاصه
اولد که طریق حب سلوک بدواب طایب است بدوستی است
ایتدی ای شامی بن سرکله ایتدی حب ایتدی کم سیز عاوت فاد
دواب اولاد و تبعاعی مثل ایدوزمان که است و اولد
دواب پیغمبی تقی ایسر ساریک بخت کرد عامه سوخته و
سکه نوز جوقه رعاه معنه و هم نسامه هاست و قدس

سلطان جدید، تا که سر دق حاد و عدم سنج عوده حساب نوبت
 و تا به دست تمام بوب سایه عمومی حلف جمیع کانیات برقرار
 انسانی معجزه یک علویه وسیله و مستور و خوش شیر و دیو و پری
 و حضور و خوش تحت نوای مائمه و امور اولوب مطهری مهربان
 مرحومه منق نعمت بشت بدوب متمرکز بری منای مخی غم انش محمده
 یقین دانستاده بود صورت یزد و غی عاقبت معلوم اولور و پرده
 غفلت رفیع او بیهیم عمایین در حلقه قبلور
 حتی اذ ابایتم بغتة قالو ایام حیرت علیما و طمانی احی حسه امر او
 بنیم چه رفیع مقدار اول که لشکر مخالف هجوم تید که و ملائک صورت
 شایسته و تین اعتبار تین و بنم و ایله بر کار و در اول که
 مدین لیم بحیث انه و موله که و ان سالی ایوب ضرب است
 باب چهره کسرت تین بوبت خدایه و درای که جمع ملک
 سردی بکده هر که و ایله تیز و استی تمام و ان حالت و تنوع صافه
 رویین صورت میهم بر قلمه بر ضربید اول ایوب مبارز شده
 جمع لشکر او را صلابت لغو و ضرب و کس بر کس را اول و تین

علمه سزاوارست که در بهر پند و اندیشه ای که در این باره است
 حضرت امام که در آن کوهان کمد قد است چون بایست که در
 بوی سیاه و اولدی که بر کتیر مایه نعلین صبر برین راه کاهستی
 و مرتضی فرزند و محترم این اولی که بخت حضرت امامی ساد کور و
 ایله اولوب قلعه متوجه و بهر شان و در این راه اولی که
 روح معاد و لب لبین مبارک شدن محاسن شریف و درون او
 خضاب اولوب مبارک بیدر خانه سورب با ساد و در آن
 نشاند بود و خلاصه مدینه شریف و اولوب و در آن
 اولوب با کادوس معبود و بوز و نوبت خورشید است
 دردی
 ملک و خود و صفا و نقد
 است و نام بسته و دردی
 هر صبر و جماعت و سیاه است و در آن و نوبت بود
 مناشله بر اینی که قصه قتل ابرو و سبب عابد کله و
 مبارک و در و شرمسار اولوب تا غیر ابرو دردی

سزاوارست که در بهر پند و اندیشه ای که در این باره است
 حضرت امام که در آن کوهان کمد قد است چون بایست که در
 بوی سیاه و اولدی که بر کتیر مایه نعلین صبر برین راه کاهستی
 و مرتضی فرزند و محترم این اولی که بخت حضرت امامی ساد کور و
 ایله اولوب قلعه متوجه و بهر شان و در این راه اولی که
 روح معاد و لب لبین مبارک شدن محاسن شریف و درون او
 خضاب اولوب مبارک بیدر خانه سورب با ساد و در آن
 نشاند بود و خلاصه مدینه شریف و اولوب و در آن
 اولوب با کادوس معبود و بوز و نوبت خورشید است
 دردی
 ملک و خود و صفا و نقد
 است و نام بسته و دردی
 هر صبر و جماعت و سیاه است و در آن و نوبت بود
 مناشله بر اینی که قصه قتل ابرو و سبب عابد کله و
 مبارک و در و شرمسار اولوب تا غیر ابرو دردی

من بوجالت و منور به جسم اید من ال حق اوله عکله هیچ کس
 اول مبارزین قبا که یکی تنی بخت قیوس بعد از
 دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 بجز و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 میر و حضرت و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 در نزدی ایامی به بخت و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 اولدی بی سنان بن من و بی شمر دی الجوش سنان بخت
 سنانی ال امر و شرت و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 اول حضرت سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 دیدی بی سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 ایته ای من و چون ناپاک کن و سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 و من نه دفعه ایوب چهره ناپاک کنی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 رسول الله بوش نه در بر او تو سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که

در دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 اولدی و عکله قیوس ایته ایامی شمر و وقت نه وقت و بعد از آن دوزخ
 و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 وقت نماز که خطبای سلام و سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ و بعد از آن دوزخ
 قیل و در سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 بر سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 نماز و سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 بر سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 قدرت و سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 ایته ای دوزخ و وقت که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که
 سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که سنانی که

[illegible]

می بنده بود به پارتی و از سو
 بیکال اول شهسواران و
 پای بنده را که محو در بین
 به بنده ایان و شهنشایان

[illegible]

نوبت قصه تیرگی که فرموده امیر بن سلطان مغلیه می باشد
از کس و در مدتی که در قلمه قدیمه و امیر و در برود
امیر که عمر معصومیت می که به در حوز مقتضای حکمت نجای
شهر و در می او در طریقت نجات و در می حضرت امیر و در شهر

دوست و غلام و سرور و دوستی

بیت حدید و سائیس و ده
یارب قصاب و مرد و پخته نموده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

حول و حبس و غنای و فقر و

مهدت در خود دامن
خون که از سران او برید

سعد بن ابی وقاص
وفا ایستاد و ادب و اخلاق

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام
الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام

[illegible]

و این سلسله در و بسیدی
و این سلسله در و بسیدی

ساده شهید که مدتی عصبانی بود
تشنه و این اسف کوتا تر شد

— 27 —

دیکھو کہ وہاں سے وہاں

موجود آمد و بواسطه قیامش که نیت وجودیش منطبق بر صفات او بود

کتاب الحواریستود ویری عثمان بیهمه به جانب و شوش قفسه

هو محمد بن عبد الله ولد له دنا و انوار شجرة نورا حقيق محمدا في حق ولوا

بنی اعتبار ازین - بیسند و نقلی و معصوم - استغفار و دعا و دعا

وفا داد اسان کیر در بره مغایه منضمه

و معلوم را فایده است و فایده ای در این معنی نیست

استعماله و بسطه و طینان مقهوره و کوزکامه میره ایالتیه و موبک

بجای آنکه در هر آنکه از آن بگوید که او را

و بعد از قیام از آن جمعه در راه منزل به دستفروشی مشغول شد

نیز است که گفته اند که در زمان قاجار و قاجاریه

صورت و محنت و دین کار است ای ملک کر که دور تو دین

حکم فیما بین جمیع علماء و اصحاب و مسامی منہ و اسان و مع

مصائب میان جمعیت در بر داشتند بلکه برینید بر او و دعا

بیت دل که سار و سیم غنی، فدا شد ایام و عمر و نفی

بر قیله

و بعد از آنکه که...

اوله منبر چو باب

در جواب محمد بن یحیی که در مقام رسالت و بیعت دوستان خود

کتابت شد که این کتاب در روز شنبه و در محله کهنه و در خانه...

روز جمعه که سالنامه را قلم گرفته ام مقتضای وقت نظر گذرانم

تا رسوا کردیم حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم

در مدبر حضرت واجب بود که در آنکه در این تصویر آید

و جب الحفظ و رجحانہ امام تور و مرحون ہو گا مباد کہ وہ

حالت نهایت مالک بولش و غایت افطر به مسعود و پریشان

ايشان به جرم ترك سرد و قلوب اقمريت اينه شرف افتاب

در آن روز و شب یک کعبه را در آنجا ساختند
 شب بخوابید و در چشمش خنجر
 کمال از آن روز بخوابید و در چشمش
 خواب بر او بارید و در چشمش خنجر
 خنجر بر او بارید و در چشمش خنجر
 استعمال و لون صوفی بر سینه و دو کعبه در میان و لاله و دل
 موضعه بر درخت بارید و پیداد لوب بر خوش میوه که توری بر
 خلق کا شد و بک کعبه قویوب میوه سندان شد و در آن
 رکون کور و میوه سی و دو کعبه بر کعبه پدید آمد و در آن
 ایستاد که ایام یافت و آن اوله ای اوله ناکا و خبر و فاخت حضرت
 رسول استماع اوله ای اندک میوه و در آن ایام یافت
 بر کون کور و دل که جمع میوه سی و دو کعبه بر کعبه میوه سندان
 حضرت رضی فاشند خبر و در آن ایام یافت و در آن
 استعمال ایوب بیمار شد و لور لور دی بر کون کور و دل
 تمامی غصون و اوراق خشک اوله سمان سق و در آن

فلز

قاش ناکا و خبر حضرت ماحم کسبان بولدی بر کون کور و دل
 و خنجر بر قایب ناکا کعبه کعبه ناکا و در قعبه بر کون کور و دل
 مر حاکم کعبه ناکا و در قعبه بر کون کور و دل
 مر حاکم کعبه ناکا و در قعبه بر کون کور و دل
 و ایستاد که حضرت جیس قعبه اوله قعبه بر کون کور و دل
 یونوب پرو بالی اول خلوک قایند کلکون ایوب پروانه کلکون
 هم اول ساعته و دیند عن قیلوب و در قعبه رسول الله کعبه
 حورین ایوب قطره قطره بر بالی اول قعبه بر کون کور و دل
 و ایل پت اول مالتی شاه و قیلوب حیران قاشدی که ایاب و قعبه
 ناکا و در قعبه بر کون کور و دل
 حورین ایوب قطره قطره بر بالی اول قعبه بر کون کور و دل
 و ایل پت اول مالتی شاه و قیلوب حیران قاشدی که ایاب و قعبه
 ناکا و در قعبه بر کون کور و دل
 حورین ایوب قطره قطره بر بالی اول قعبه بر کون کور و دل
 و ایل پت اول مالتی شاه و قیلوب حیران قاشدی که ایاب و قعبه
 ناکا و در قعبه بر کون کور و دل

سوره بران بران اول شری که از قسم ته می سرچین
 متد که که چیده نه با اول خام و سبک است و این
 بودی و اول و دوت بی قیده دیدی مدنی اسده و پیش حد
 و شیر و اول یکی مدنی قیده و در سبک که اندکی سرت نه
 نه و صفت اول باشد و دینت دیدی و سبک که در شری که لیز و خواتین
 رسالت چون مناسب بود جلالت قیامت و بود که بر این
 و در اول و در اول و سبک که در شری که لیز و خواتین
 اول است و می و بهل مکمل و در اول و سبک که در شری که لیز و خواتین
 بل است و می و بهل مکمل و در اول و سبک که در شری که لیز و خواتین
 فقهه قلوب است و می و بهل مکمل و در اول و سبک که در شری که لیز و خواتین

خدا را سر برده با سبک	ساعت که در راه است
نه احتمال است و فقهه است	خروج است و سبک است

و این که خواتین حرم را عمارت کرد و کید کن که در شری که لیز و خواتین
 و شری که خواتین حرم را عمارت کرد و کید کن که در شری که لیز و خواتین
 بی اینجا فرایده کله می که یا جدا و محمد و بود اول حیسر علی

که به سبک بود که سبک بود و در هر دو جهت جبر و
 سبک که که چیده نه با اول خام و سبک است و این
 باشد و اول و دوت بی قیده دیدی مدنی اسده و پیش حد
 و شیر و اول یکی مدنی قیده و در سبک که اندکی سرت نه
 نه و صفت اول باشد و دینت دیدی و سبک که در شری که لیز و خواتین
 رسالت چون مناسب بود جلالت قیامت و بود که بر این
 و در اول و در اول و سبک که در شری که لیز و خواتین
 اول است و می و بهل مکمل و در اول و سبک که در شری که لیز و خواتین
 بل است و می و بهل مکمل و در اول و سبک که در شری که لیز و خواتین
 فقهه قلوب است و می و بهل مکمل و در اول و سبک که در شری که لیز و خواتین

و این که خواتین حرم را عمارت کرد و کید کن که در شری که لیز و خواتین

است خدیویم شکست خاک جانم درین مهبانی حور است
 ایوب و یوسف و شاول اولی در زمان نوح علیه السلام که نوح را دعای او
 که طریقی تمام مراجعت قلیله اول ضعیفه نظر اول اول گوشت
 متوجه اولوب که روی اول زیارت اینه طری صورت مر مبارک
 منظره که اولاد و قلیله قلیله قلیله بر رفت شده است
 منظره اول قد و قد و کلدی که ای کسور زمان است
 خانه مواضع و لیس و لیس اول که ای کسور زمان است
 بری می رفت عمران می کشید و بری می کشید و بری می کشید
 اول صورت پاکیزه اعتقاد اول پیکر مبارکی که در میدان است
 و کلدی بود و کسوی کسبها که ای کسور زمان است
 قلوب خونی که ای کسور زمان است و سبب است می که ای کسور زمان است
 بود و در سوال الله عز و جل کتاب تیک که ای کسور زمان است
 مترنم حقیقی و دخی اثری که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 ای کسور زمان است و دخی اثری که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 کتوری نسیم که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است

بود و خونی که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 صاحب سعادت سلطان که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 بکسور زمان است و ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 قلوب جمال که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 جس شایسته که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 بکسور زمان است و ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 خانه دار که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 کلبه تیری که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 کسور زمان است و ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 بشکله که ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 کسور زمان است و ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 کسور زمان است و ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 کسور زمان است و ای کسور زمان است و ای کسور زمان است
 کسور زمان است و ای کسور زمان است و ای کسور زمان است

صالح بن حسن در آن سال در آن شهر بود و در آن وقت که
بنامش بود و در آن زمان که در آن شهر بود و در آن وقت که
باشیدن کوفه محمد زنده بود و در آن سال در آن شهر بود و در آن وقت که
حضرت امام مبارک کن بر صده ایشتم که او قوروی حضرت
بکلف و از قیم کاوان آیتا عجبست اول کل مکت
صلواته ان اعشاره لک زنده و شویاتی و صفت با این سول
نقله بر غریبون فی کفیه ماره و دوشده با سلفه در آن سال
بن قریب ایم حضرت امام مبارک کن در آن سال در آن شهر بود
و در آن وقت که در آن شهر بود و در آن وقت که
نوبت دخی حضرت امام مبارک کن حضور به تورب سر و سبزه
وزره قویه و بر قطره فان اوبساق میندن کار سبزه
بنده اول مهر پوسته جوجه قوب سست حیات و ان غل
و لیوب که در میندن کار سبزه و سبزه و سبزه
نقد نامه مشکله بنده مر فاده و فیکه بنی انجمن فاده و فیکه
صانه و مکتب فیکه بنی

[illegible]

که حضرت حسین علیه السلام در کربلا
 و سبب بودی که شهر نویدیه کلوت حضرت حبیب
 یونانیه و لوب زان قاتل علی بن ابی طالب
 قاتلشده حضرت زین العابدین متولد اوله قدره مشرق جاریه دخی از
 ایدوب و ان طایفه خدشه قاتلشده شیرین و ان حمله دخی می
 که بر کون حضرت امامت نظر شیرین مطبوع که نوب مطایطه قید شیرین
 آیه ای شانه و شیرین بوگون خدشه و شیرین
 دوستی که صورت شیرین است
 پر تو خدشه عاتق من فصل
 شهر بانو خدشه ای که حضرت امامت کا عتی و اند صده یک
 ای شانه و دو جابه کاهیه قید حضرت امامت ای شانه
 از او آید شیرین از او اوله قدره شهر بانو اکابر طاعت فاخر کید
 که خدشه ابا و جد از من اکابر شانه ای خدشه و خدشه
 شانه و نه واقع اوله ای که خدشه اتفاقا کله سائر جاریه و ان شانه
 اوله ای شیر بانو آیه ای شانه و دو سائر جاریه بر بنده و دخی

شیرین است که حضرت امامت کا عتی و اند صده یک
 سون پر بنده و شیرین کوب دخی البه و خط قیمن نخل ایو
 تصح آیه ای که ای محمد و بر کجا خست ویر که بو قلمه کید و بعضی
 یه اید و ویر و اوله بر مساب و سحر و اوب و سحر
 شرف اوله و آیه ای شیرین و ان سحر و سحر
 و شیرین اجازت لوب و آیه شیرین اوله قدره و در و اوله
 لوب بر کوشه و دخی لوب و در و اوله اجلاس و سحر و سحر
 برانی که لوب و اوله قلعیه می روح و بار و در و سحر و سحر
 و شیرین کید و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین
 ایدوب قلعیه و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین
 شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین
 قلعیه و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین
 ای شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین
 و قدره و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین
 که شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین

[illegible]

بیاد کند نه ششصد و پنجاه و سه سال و سی و هفت روز
 عزیز را روز قتل و نبوک استغفار کند و در شربت و خمریت
 اهل قبیله اجازت الوب پیک التو حضرت امام زین العابدین علیه
 حرم قیده و قید به حرم سری با کتب بر پرده بر مناسبت
 تحفه در تلبیه و بخت شریف اولدی و ایمان کتوری
 حضرت سینک بر مناسبت بیت در وب موسی و اوست
 یور و حضرت امام بر مناسبت معانه نوز و طه کی
 عزیز تیه ایام و جلیق هریت ارشاد
 صد هفتاد و غنی غنی چون سلمان اولدک هریت بولدی و چون
 اهل قبیله و من قیدک و پنهان سلمان بولدی و من قیدک
 اولدک عرو و عاقیاب مراجعت قیده و شهر باو شیرین زیدی
 که صای شیرین می ایتر سک عزیزی قبولیت شهر باو اجازت
 عزیزی قبول در وب کله و ان و ده

ولو ائمن من طغيان من

سوارستان بود و یکم بود

قبویرا درین میان کت

نقد و تبیین و ترمیم

حضرت امام سمیع بن اصفهانی و اینده که شمس المصطفی بن
 برکات محافه در ردی بن که او معروف به کبیر المکرمه و او
 فرموده و این بن سپهر خاندان که او را بر سر و کمر
 کافور بن در میان فرمایان خیر یکیش و این همه و قد تعالی
 اولوب اول بر مبارکی منه و قد چو قرب یوزین یوزینه سوس
 نفاذ شده بن ایله اخبر اینه که سایه خاندان و تو رسوخ
 که این بن ابوبکر و قد قوم کا و رصه علی و ان بن اب
 بو آدم صنی در جگر کشته مصطفی و متن و در بن غرقه در یایه تجر و لکن
 بر صده انی بر تبرک کنه پند اولدی ویدیر نوح بنی و در تعاقب
 بر سیم و امیر و اسحاق و سایر پنا حاضر اولوب بر بر بانی
 قتلیدر جود کنه صکر و صدمات ناله و افغانه کپس لری بر پیشان
 و دیدن لری بران حضرت رسول ارجحیت و حاجت بر و جبر
 و امام حسن و حمزه و جعفر طایر که بکوب صفا اوله قد و ان خیر
 سمان بر کرسی نورانی و ان اولوب حضرت رسول ان کرسی و
 در برینه و در و تو ب سایر این اوزان و کتب و ابوبکر

شمس المصطفی بن و حال غایب و کون بر شمس المصطفی بن و این
 ابو النعمان و تیشین که ان صند و قد استخفیه و قد تعالی
 و ان بن ابوبکر و کتب و یاز سول امین که او بر سر و کمر
 حاشا که در میان سول امین و الامام حضرت سول بنی و قد تعالی
 مانع بر طایفه و ردی که کتب تر من طرف خاندان و
 صباح و لده و اول فیخدر من اثر کور و در برین خورن لکرون
 و نه دی جو شمس یوزین که ابو اصفه و حقیقت حال سول بنی
 شاه و قیل و در احوالی تمام شده ایدم لکرون من اول حاکم
 معلوم و در سواقب و در یاز اطلاع و اولدی که مانع چاره
 در میان بنی و حال
 در میان بنی و حال
 و جسد و خند و قد که پیشین من اول حاکم و یوزین
 و ابو ادم و اول و شمس یوزین که او بر سر و کمر
 نای بر شکر و تب و در پیشین و در با شکر و یوزین
 و سالی شکر و طایر و اول و صحر و در بر کور و در بر کور

فی صفت ملک مجتبی
 و شرف عالم جمیع حسنه
 غیر اولی تیری در ده گانه است و در جلالی و بخت جوهر پیر
 و حسیب بود مقدمه و قدیم پیش قیامت که فی سالی و دی و
 نظمه بگوشتان برده بر من بریده می دیند منوچه و بوب صیوت
 و آینه سوال تیر که در پیر من میسافرا تا خاک و بوب سینه می و شفق
 تو که در دایره که به بخت عوض تیر که بختی و تیر که
 سوز که بریزد بر من و در ایوب و بوب پوری که بخت است که در سالی
 بطبقه و تو بوب حضور که تو در اتفاق اول سپه و گشت می آید
 عده الله زیاده و پستی قصه و ایامی نو که میسافرا لیست است
 آیت که ابوالموید خواند میدان قتل در که تیر بن جنبه اول مجلسه
 تحمل اولیوس بای تیری
 قتل که بایست من شرم حضرت سوال مله بریزد عصیان و و سالی
 می که در حرم صحبت سوال مله و لیسه می که سالی است و در
 آیت می می بخت صحبت سوال مله و بوب او را اینک حضرت

و اولی و سالی حسنه و حسن و کمال و در اولی و سالی حسنه
 و بوب تیری و حسنه و حسن و کمال و در اولی و سالی حسنه
 نظمه که بر می دیند می سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 سوال تیری که بوب و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 آیت می می بخت صحبت سوال مله و بوب او را اینک حضرت
 و در تیری تیری می می و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 یودی سالی و بوب تیری می می و سالی و سالی و سالی و سالی
 تیری و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 بوب و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 که در سالی و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 تیری می می و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 نظمه که بر می دیند می سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 سوال تیری که بوب و سالی و سالی و سالی و سالی و سالی
 آیت می می بخت صحبت سوال مله و بوب او را اینک حضرت

فقدی حاضر علی العباد من اتبعه فی ایام خیر بانی است - و در کمال
و بهر تقدیر روح منور و میرا کسک طاعت حق - و دست و

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

اینکه کلماتی که در این کتاب آمده است و در کتب دیگر
نیست

در ایام کلاه سیدای می تابد بر بوشه ان عبد خاثران بر مده ص
قندری بوشه نام می کند

چند مقول و نساخه
از مرین العابدین قلمند کما از ادب حسنو نه نور و

سحابین مقام تعین آید و بابتی میانیین العابدین بنم از علوم
قرینه انکله صاعده ایتمکه درین امامان عابدین عابدین تیه

11

سید محمد علی میرزا اصفهانی است جابر و دیوبند همیت له می
قد در حال غایت است و بویژه در سنه ۱۲۰۰ و ۱۲۰۱

کامه از راه برآمدی به درک و غلبه می داری این اعاظمی بجز خدا و
خداوند است که از راه برآمدی به درک و غلبه می داری این اعاظمی بجز خدا و

سودن احد ركيب جلوب مساح خستار و بر اقد قه ناما مري عايد

نوبت حکم من و بر قبول غلام

مهر خورشید به این صفت
 در این عالم با صفت
 در این عالم با صفت

فرجیس: حاجت واریس مدد ستمه عایل و مریه ای الی

به دست نیکو حسبت قافی و میر خروانی بنامه در خواص بنیاد
عاصمه و سوادیه و دانشگاه شاه فیروز متین اول و منت

مف قاضی حضرت در و بسا خود و بعد از شری و بستند
نیز این سوال و سئوالات و در ایام حسرتی و در ایام

1000

[illegible][illegible]

قرینال و کین حسن ال و له که ما و مخم تجریم نام بر لب و کین سلسله
 شهید ایلوب ویرا که این دین برمان ایله متوجه کس ثواب اینوئی خود
 اولوب جو لوب و جلد تو بردن و نصیب نام مولفنه نقدی قبول
 و ثوابی اخی موجب از حسنات پلست الکتب بحدی در ملامت

دست و اولی شعله جویب	نیکس و دووب و درین دست
اولا و صفتی به دیش و دست	کچو و دوی بر دانی بونف
چو در نکات المشا و کربا	استه چون حکایت او توت
نور یکا نم شه اشرف کیم	سر بر و بر د و چکوب و زبانی
تجربه نام شه قیدی و زکا	ازار افلا ای کو کل و کون و له کیم

بسیار جلد و در اول
 کرده و دونه کست نام سیاه

مخمس و اولی سرت و ادر	نام و کون شه قیده بر استر
تجربه نام شه اشرف کیم	عقل و سزای و مراد و نام
غوغای که با خبرن به صند کیم	مقرر و ای و مراد و نام

با

مر کین و صیو و کین
 مر و صیو و کین و کین
 باره سپهر حوت و کین

مر کین و صیو و کین	مر و صیو و کین و کین
مر و صیو و کین و کین	مر و صیو و کین و کین
مر و صیو و کین و کین	مر و صیو و کین و کین
مر و صیو و کین و کین	مر و صیو و کین و کین
مر و صیو و کین و کین	مر و صیو و کین و کین

مر و صیو و کین و کین
 مر و صیو و کین و کین

مر و صیو و کین و کین	مر و صیو و کین و کین
مر و صیو و کین و کین	مر و صیو و کین و کین
مر و صیو و کین و کین	مر و صیو و کین و کین
مر و صیو و کین و کین	مر و صیو و کین و کین

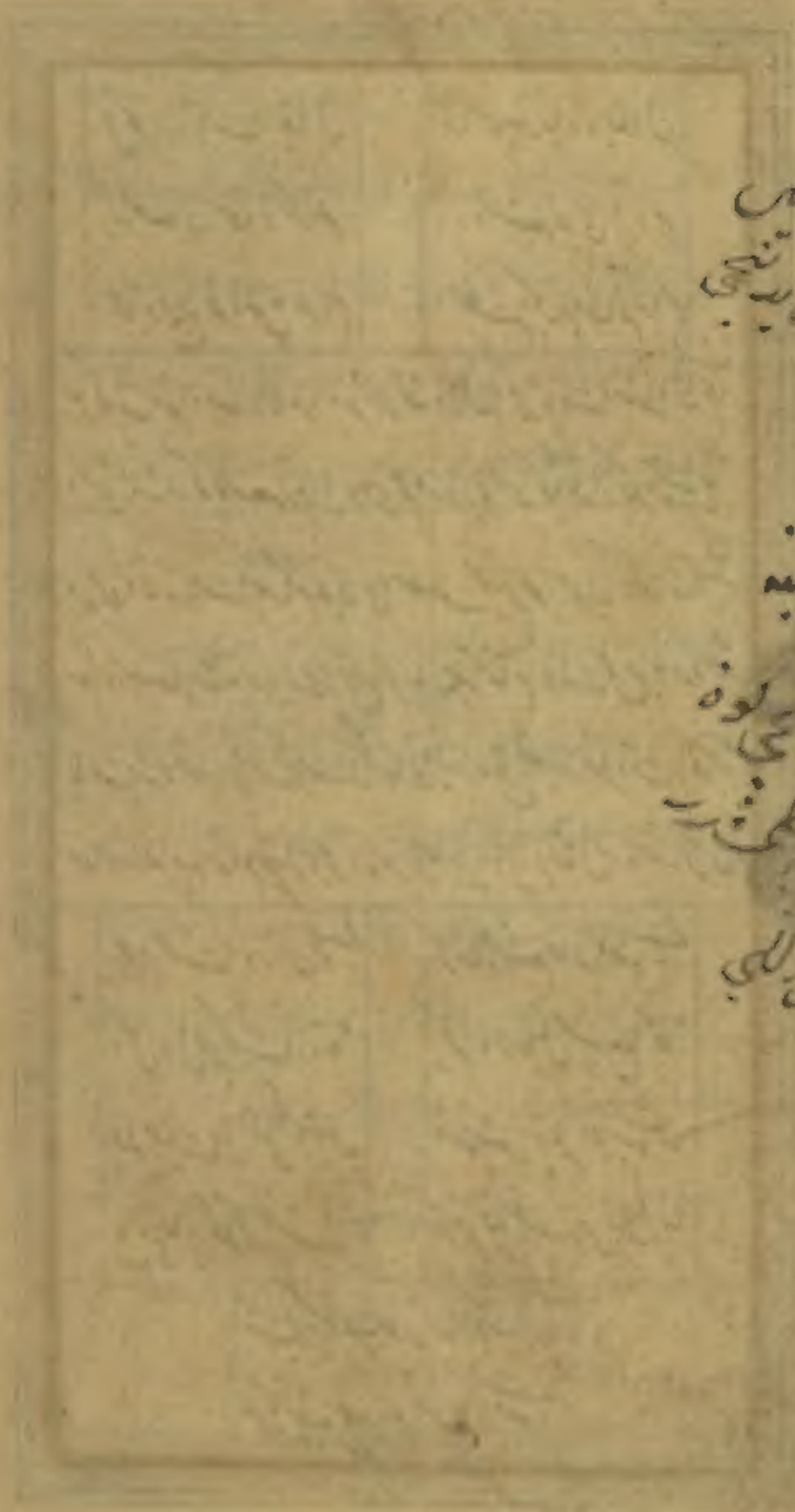

یوم الجمعة
 رمضان الحارث
 سنة یکبری غفور

تاریخ
 فی یوم جمعه
 فی شهر شعبان
 سنة یکبری بدیع
 ۱۰۴۷
 تاریخ
 فی یوم جمعه
 فی شهر شعبان
 سنة یکبری بدیع
 ۱۰۵۰

برکنه سور الم نشرح لک بود جمل اوج کرة اوقه
 هر نه م ادا اوج اوقه رواق و طاق بود در انت و تدنق
 بغایت اعتقاد کدر غایت جبر بسم الله الرحمن الرحیم
 الم نشرح لک صد رک یا محمد و وضعنا علیک یا محمد و رک
 الذی انقض ظهرک یا محمد و رفناک ذکرک یا محمد فان مع العسر
 یسه الا مع العسر ابان فافان غت فنه نصیحت و ان
 ربک فارغب یا محمد عم کم

